

சிலம்பு

திருவள்ளூர் ஆண்டு ககூஅகூ, மாசி

பரல்

௩௨

மார்க்சு, 1958

எ

பேரட்சிமொழி எல்லார்க்கும் பொதுமொழியாதலே நன்று

1958, மார்க்சு, 8. கல்கத்தாவில் இந்திமொழி எதிர்ப்பு மாநாடு நிகழ்ந்தது. திரு. ராஜாஜியவர்கள் மிக்க கடுமையாகத் தக்க காரணங்களுடன் எதிர்த்துள்ளார்கள். அவர்கள் இந்திய நாட்டின் பொதுநலம் கருதியே எதிர்த்துவருகின்றார்கள். இவ்வுண்மையினை நன்காய்ந்துணராது தவறாகக் கருதிப் பேசியும் எழுதியும் பலர் வருகின்றனர். அவர்கள் நாளடைவில் உண்மையுணர்வார்கள். ஏறத்தாழ இருபதாண்டுகட்குமுன் ராஜாஜியவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்த காலத்துச் சென்னை மாநிலத்தில் வலுகட்டாயமாக இந்தியைத் திணித்தனர். அப்பொழுது மறைமலையடிகளாருள்ளிட்ட பல சான்றோர்கள் இந்தி பொதுமொழியாகும் தகுதியுடையதல்லவென்றும், ஆங்கிலமே தகுதியுடையதென்றும் மிக்க பல காரணம் காட்டிவலியுறுத்தினர். அந்நாளில் ராஜாஜியவர்கள் அதை நடுநின்றாராயாது முழுமூச்சாக மறுத்தனர். அவர்கள் இப்பொழுது நன்காய்ந்து வருங்காலத்தில் நம் இந்தியநாடு ஒற்றுமையுடனும், செழிப்புடனும், சிறப்புடனும் திகழவேண்டுமென்னும் சீரிய நோக்கத்துடன்றான் இந்தியை எதிர்க்கின்றனர்; கழறுகின்றனர்.

இந்நாள் வரையும் இந்தியைத் தமிழ்நாட்டவர் மட்டுந்தான் எதிர்க்கின்றார்கள் என்னும் கருத்தும், பேச்சும், எழுத்தும் உலவிவந்தன. இப்பொழுது அது தவறு என்பது இம்மாநாட்டால் நன்கு வெளியாகிவிட்டது. வடநாட்டிலும் பல இடங்களில் இந்தி எதிர்ப்புத் தோன்றியிருக்கின்றது. இந்தித் திணிப்பால் நாடே பிளவுபட்டுவிடுமென்று கழறுகின்றனர்.

இந்திமொழி பேசுவோர் விழுக்காடு நூற்றுக்கு நாற்பத்திரண்டென வைத்துக்கொண்டாலும் ஏனை நாற்பத்தெட்டு விழுக்காட்டினர்க்கு இந்தி ஆங்கிலம்போன்று அயன்மொழியேயாகும். இந்தியாளர்க்கு ஆங்கிலம் அயன்மொழியாகும். ஆங்கிலம் இப்பொழுது பெரும்பாலும் உலகப் பொதுமொழியாகத் திகழ்கின்றது. உலகத்தில் எல்லாப் பாகத்திலும் பலர் கற்றிருக்கின்றனர். எல்லாத்துறை நூல்களும் வரைதுறையின்றி ஆங்கிலத்தில் பெருகியிருக்கின்றன. உலகத்தில் எந்தப் பகுதியில் எவ்வகையான நூல் வெளிவரினும் அந்நூல் உடனே ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளிவந்துவிடுகின்றது. அவ்வளவு வாய்ப்பு வேறெந்தமொழிக்கும் அமையவில்லை. மேலும் இந்தியநாட்டு மொழிகளுள் எந்தமொழி ஆட்சிப்பொதுமொழியாக வந்தாலும், அது மற்றைய மொழிகளை அடக்கியாரும் கொடுங்கோலாகவே முடியும். அதுமட்டுமன்று; அம்மொழியாளர்க்குப் பெரியதோர் வாசி (சலுகை) நடுநிலை திறம்பிச் செய்ததாகவேமுடியும். இதே நிலைமைதான் இந்தி ஆட்சிப் பொதுமொழியானாலும் ஏற்படும். அதை எதிர்ப்பது இயற்கையும், முறைமையும், உரிமையும், அறமும் ஆகும். அதைத் தடுத்து அடக்குவதுதான் மாறாகும். ஒருமொழியின் தனிமுதன்மையை எவரும் பொறார் என்பது எளிதின் உணர்ந்துகொள்ளத்தக்க பொருத்தமான உண்மையாகும்.

நாற்பத்தெட்டு விழுக்காட்டினரை நாற்பத்திரண்டு விழுக்காட்டினர் அடக்கியாள்வதாகிய தனியாதிக்கம் செலுத்துவது பொருந்துமா என்பதை ஊன்றி ஆராய்தல்வேண்டும். நம் இந்தியநாட்டில் பல பாகங்களிலும் ஆங்கிலம் நன்கு பரவியிருக்கிறது. அம்மொழி இந்நாட்டில் ஒருவர்க்குரிய தனிமொழியன்று. அதனால் அஃது எந்த மொழியையும் அடக்கியாள் கின்றதென்று எவரும் எண்ணார் நாட்டுக்கு அயன்மொழியாக இருந்தாலும் நாடு மொழிப்பிணக்கால் பிளவுபடாமல் ஒற்றுமையுடன் கூடுவதற்குத் தக்க துணையாகவிருக்கின்றது. மேலும் ஆங்கிலேயர் கூட்டுறவின்றி முற்றாக நாம் விலகிவிடவுமில்லை. இந்தியப் பேரரசினுக்குட்பட்ட எல்லா நாட்டவர்களும் மாநில ஆட்சிமொழியாகிய தங்கள் தாய்மொழியுடன் பொது ஆட்சி மொழியாக ஆங்கிலங்கற்பதென்றால் எந்த வகையான வருத்தமும் மாற்றமும் எவர்க்கும் ஏற்படுவதற்கில்லை இவ்வண்மையினை ராஜாஜியவர்கள் நன்கு வலியுறுத்தியுள்ளார்கள். அஃது இச் செல்வியின் மற்றோர் பகுதியிற் காணலாம் அந்த முறையில் ஆங்கிலத்தையே பொதுமொழியாக்கி இந்தியப் பேரரசினர் நாட்டினை நலமாக அமைப்பார்களென நம்புகின்றோம்.

அனைத்திந்திய மொழி மாநாட்டில் ஆச்சாரியார் கழற்றுரை

“ அனைத்து இந்திய மொழி மாநாட்டில் முன்னாள் கவர்னர் ஜெனரல் திரு. இராசகோபாலாச்சாரியார் பேசுகையில், புது டில்லியிலிருக்கும் தம் துணைவர்கள் தயாரித்துள்ள இந்தித் திட்டம் நாட்டைப் பிளவுபடுத்தும்” என்று எச்சரிக்கை விடுத்தார். இஃது உடனடியாக நிகழ்ந்துவிடாது; ஏனெனில் கட்சிக் கட்டுப்பாட்டின் மூலம் இது சரிக்கட்டப்படும். ஆனால் உண்மைச் செய்தியை மறைக்கமுடியாது,” என்று அவர் மேலும் குறிப்பிட்டார்.

இந்தியை ஆதரிப்பவர்களுக்கு எப்படி ஆங்கிலம் அன்னிய மொழியோ அதுபோல் இந்தி பேசாதவர்களுக்கும் இந்தி அன்னிய மொழியே. ஆகவே இந்தி எந்த ஸ்தானத்தில் இருக்கக் கூடாதோ அந்த ஸ்தானத்திற்கு அதை இழுத்துக்கொண்டு வந்தால் அதனால் பிளவு ஏற்படும். பஞ்சாபில் நிகழ்ந்துவரும் சம்பவங்களிலிருந்து நாம் பாடம் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று ராஜாஜி மேலும் கூறினார்.

ஆங்கிலம் அன்னிய மொழி என்று கூறுவது பிசகு. அது அன்னிய நாட்டிலிருந்து தோன்றியிருக்கலாம். ஆனால் அன்னிய உதவி, காமன்வெல்த் உறவு, அன்னிய நாட்டுச் சட்ட சபை முறை, அரசியல், சனநாயக ஸ்தாபனங்கள் இவற்றுக்கு நாம் ஆதரவளிக்கிறோமே! இவ்வளவு வருடங்களாக ஆங்கிலம் நமக்கு நன்றாகப் பயன்பட்டு வந்துள்ளது. இன்று இந்தியினால் ஏற்படும் குழப்பங்களைப்போல் அது எதையும் உண்டாக்கவில்லை. ஆங்கிலம் உலக மொழிகளில் ஒரு உயர்ந்த மொழி. புதுமை அறிவை நாம் பெறவேண்டுமானால் ஆங்கிலத்தைக் கைவிடலாகாது என்று ராஜாஜி வலியுறுத்தினார்.

பிற கட்சிகளுடன் உறவாடவில்லை

மேலும் பேசுகையில் ராஜாஜி கூறியதாவது:—

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அல்லது முன்காலத்தில் கஷ்டம் விளைவித்து வந்த மாஸ்டர் தாராசிங் போன்றவர்களுடன் நான் உறவாடுவதாகச் சிலர் கூறுகின்றனர். தி. மு. க. அல்லது மாஸ்டர் தாராசிங் கட்சியின் அரசியல் கொள்கைகளை நான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. ஆனால், நான் அவர்களுடன் ஒப்புக் கொள்ளும் பிரச்சினைகளில் நாங்கள் ஒத்துழைக்கலாம். மொழிப் பிரச்சினை அரசியல் பிரச்சினையல்ல. உணவுபோல் அது கட்சிக்கு

அப்பாற்பட்ட பிரச்சினை. அரசியலில் தீண்டத்தகாதவர்களை நாம் உண்டாக்கலாகாது. நமக்குள் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரச்சினையில் பொதுவான அம்சங்கள் இருந்தால் நாங்கள் நேரில் சந்தித்துப் பேசலாம்.

தென் இந்தியாவில் இந்தி எதிர்ப்பு மனோபாவம் ஏற்பட்டிருப்பதற்கு ஆங்கிலம் அன்னிய மொழி என்று கூறப்படுவதே ஒரு காரணமாகும். இந்தியை ஆதரிப்பவர்கள் ஆங்கிலத்தை அன்னிய மொழி எனக் கூறாமலிருந்தால் தென் இந்தியாவில் இந்திக்கு எதிர்ப்புச் சற்றுக் குறைந்திருக்கலாம். இந்தி பிளவை உண்டாக்கி வருகிறது

இந்தியாவின் ஐக்கியத்திற்கு இந்தி இன்றியமையாதது என்று வலியுறுத்தப்படுகிறது. ஆனால், உண்மையில் என்ன ஏற்பட்டுள்ளது? இந்தி இயக்கம் ஒற்றுமை உண்டாக்குவதற்குப் பதில் நாட்டில் பிளவை உண்டாக்கி வருகிறது. இந்திய மக்கள் விடுதலைப் போராட்டத்தை ஆரம்பித்தபோது பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்கள் இதே வாதத்தைத்தான் கூறினர். ஒரு நாட்டுக்கு ஒரே மதம், ஒரே மொழிதான் இருக்கவேண்டுமென்றும், தேசிய ஐக்கியமில்லாமல் எப்படிச் சதந்திரம் அளிப்பது என்றும் அவர்கள் வினவினர்? இன்று இந்தியாவில் பல மொழிகள், பல மதங்கள் இருந்தபோதிலும் விடுதலை பெற்று விட்டோம்.

அண்மையில் பிரதமர் நேரு ஒரு கூட்டத்தில் பேசுகையில் அன்னிய மொழியான ஆங்கிலத்தை நீடிக்க எப்படிச் சிலர் ஆதரிக்கமுடியும் என்று தாம் ஆச்சரியப்பட்டதாகக் கூறியதை ராஜாஜி குறிப்பிட்டுப் பேசுகையில், அவர் அநேகமாக என்னைப் பற்றியே பிரஸ்தாபித்திருக்கலாம். ஆங்கிலம் தேசிய மொழியாக இருக்கவேண்டுமென்று நான் ஒருபொழுதும் கூறியதில்லை. உயர் மட்டத்தில் ஆங்கிலம் ஆட்சி மொழியாக இருக்கமுடியுமென்றுதான் நான் கூறினேன். பல்வேறு ராஜ்ய மக்களிடையே ஒற்றுமையை அது ஏற்படுத்தும் என்றார்.

இரு மொழிகள் ஆட்சி மொழியாகலாம்

ஒரு ராஜ்யத்தில் இரு மொழிகள் இருக்குமானால் இரண்டுமே ஆட்சி மொழியாக இருக்கலாம். பம்பாயில் மராத்தியும், குஜ் ராத்தியும் பேசப்படுகின்றன. இவ்விரண்டுக்குமே ஆட்சிமொழி அந்தஸ்து இருக்கலாம். இதேபோல் பஞ்சாபில் குர்முகியும், இந்தியும் ஆட்சிமொழிகளாக இருக்கலாமென ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரச்சினையில் அந்த ராஜ்யத்தில் மேலும் குழப்பம் ஏற்படாது என்று நம்புகிறேன். இதிலிருந்து நாம்

பால்-எ] அனைத்திந்திய மொழி....ஆச்சாரியார் கழற்றுரை நுகள்

பாடம் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். மொழி சம்பந்தமாக நாம் புரியக்கூடும் தவறுகளினால் ஆபத்து ஏற்படும் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். வங்கம், தென் இந்திய ராஜ்யங்கள் போன்ற இந்தி பேசப்படாத பிரதேசங்களில் எதிர்ப்பு இருந்த போதிலும் இந்தி மத்திய சர்க்கார் ஆட்சி மொழியாக ஏற்படுத்தப்படுகிறது. இந்தியை நம்மீது திணிக்கவில்லை என்று கூறினால் நாம் அதை ஒப்புக்கொள்வோம் என நம் தலைவர்கள் கருதுகின்றனர். அவர்கள் இந்தியைத் திணிக்கத்தான் செய்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். இன்று நாம் இதை ஏற்றாலும் ஏற்காவிடினும் பல்வேறு ராஜ்யங்களில் அவர்களுடைய ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. இவை அனைத்தும் ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்தவை. கட்சிக் கட்டுப்பாட்டை அவை மீற முடியாது. ஆகவே, இந்தி அவ்வாறு திணிக்கப்பட்டால் பஞ்சாபில் நிகழும் சம்பவங்களை நாம் கவனிக்கவேண்டும். மொழிப் பிரச்சிணையில் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்திற்கு ராஜ்ய சர்க்கார் ஒரு கட்சியாக இருந்தபோதிலும் அங்குக் குழப்பம் ஏற்பட்டுள்ளது. நான் எதையும் முன்கூட்டியே தெரிவிக்க விரும்பவில்லை. இந்தி திணிக்கப்பட்டால் என்ன நேரும் என்பது கடவுளுக்குத்தான் தெரியும். பஞ்சாபிலிருந்து நாம் பாடம் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

நாட்டில் ஒற்றுமை இல்லையா ?

ஆட்சி மொழியினால் ஒற்றுமை உண்டாகும் என்று கூறப்படுவதன் பொருள் எனக்கு விளங்கவில்லை. நாட்டில் ஒற்றுமையில்லை என்று இதற்குப் பொருள்? இவ்வாறு இருந்தால் நாம் செய்யும் காரியங்கள் எதுவுமில்லை. ஆனால், நாட்டில் தற்போது ஒற்றுமை நிலவுவதாகவே நான் கருதுகிறேன். இதை நாம் எப்பொழுது அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. இதனால் எல்லாம் கெட்டுவிடும். நாட்டில் நிகழ்ந்து வரும் சம்பவங்களை விவேகத்துடன் கவனிக்கவேண்டும். 1965, 1970 அல்லது 1990-இல் இந்தி அகில இந்திய ஆட்சி மொழியாக இருக்கவேண்டுமானால் அதற்கு இப்பொழுதே ஆயத்தம் செய்யவேண்டியது உண்மை. இவற்றைச் செய்யச் சனாதிபதியே சிரத்தை எடுத்து வருகிறார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே, நாம் தூங்கிவிடக்கூடாது. இதற்கு நம் சம்மதம் பெறப்படவில்லை என்று கூறவேண்டும். இதைக் கொள்கையளவில் மாத்திரமின்றி காலக்கெடு முதலிய செய்திகளையும் நாம் பலமாக எதிர்ப்பதாகக் கூறவேண்டும் என்றார் ராஜாஜி.

இந்தியாவின் மொழிப் படமொன்றை ராஜாஜி சுட்டிக் காட்டி மொத்த சனத்தொகையில் இந்தி பேசும் மக்கள் 42 சதவிகித பேர்களின் கோரிக்கையை நீங்கள் ஏற்கத் தாயாரக இருக்க

கிறீர்களா என்று கேட்டதற்கு கூட்டத்தினர் 'ஏற்கமாட்டோம்,' என்று உடனடியாகப் பதிலளித்தனர். இந்தி ஆட்சி மொழியாக ஏற்கப்பட்டால் பெரும்பான்மையான மக்களுடைய அந் தஸ்து தானாகவே குறைந்துவிடும்.

எவருடனும் விரோதமில்லை

இந்தி மொழி திறமையற்றது என்று சிலர் கூறுகின்றனர். இந்த வாதம் சந்தர்ப்பத்துக்கு ஒவ்வாதது. இதர பிராந்திய மொழிகளுக்கு பாசபட்சமாக எந்தப் பிரதேச மொழிகளுக்கும் ஆதரவளிக்கக்கூடாது என்பதே முக்கியம். இந்தி ஒரு நல்ல மொழியாக இருக்கலாம். இந்தி பேசும் மக்களுடன் வியாபாரம் செய்ய வேண்டுமென்றாலும் வர்த்தகத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்றாலும் இந்தி மொழியில்தான் நாம் பேசவேண்டியிருக்கும். ஒரு பெரிய பிரதேசத்தில் பேசப்படும் மொழியை நாம் நன்றாகக் கற்கவேண்டும். ஆனால், அதை ஆட்சி மொழியாக்கக் கூடாது. நாம் எதை விட்டுக்கொடுக்கமுடியும், எதை விட்டுக்கொடுக்க முடியாது என்பதில் நமக்கு ஐயம் இருக்கலாகாது! இப்பிரச்சினையில் நமக்கு எதிராகவுள்ளவர்கள் நம் விரோதிகள் அல்ல; நம் நண்பர்களுடன் நம் சொந்த சர்க்காருடன் தான் நாம் இப்பிரச்சினையைத் தீர்த்துக்கொள்ள விரும்புகிறோம். நமக்குத் தோன்றும் கருத்துக்களை அவர்களிடம் கூற அஞ்சலாகாது.

பயம் வேண்டாம்

இந்தி பேசும் மக்கள் மற்றவர்களைவிட அதிக அனுசூல மடைய அவர்கள் ஒரு பொழுதும் அனுமதிக்கமாட்டார்கள். மற்ற மொழிகளைவிட ஒரு பிரதேச மொழியை உயர்த்த அவர்கள் அனுமதிக்கமாட்டார்கள். இந்தியாவில் 14 பெரிய மொழிகள் இருக்கின்றன. இந்தியாவில் உள்ள சமுத்திரங்கள், மலைகளைப்போல் ஆங்கிலமும் இருக்கிறது. இதை யாராவது தற்போது கைவிடுவார்களா? இந்தியை ஆட்சிமொழியாகப் புகுத்துவதை விரும்பாதவர்கள் இந்தி பேசும் மக்களிடையேயும், காங்கிரசிலும் இருக்கின்றனர். ஆனால், அவர்கள் இதைத் துணிந்து கூறத் தைரியமில்லை. கட்டாயத்திற்குப் பணிந்துவிடும் பழக்கம் இந்தியாவுக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. நிர்ப்பந்தம் உபயோகிக்கப்பட்டால் காரியம் வெற்றி பெறும். இந்தியில் முதல் நூல் எதுவும் கிடையாது. நூதன அறிவுச் செல்வங்களை அது கொணர முடியாது. இந்தியில் ஒரு புத்தகத்தை மொழிபெயர்ப்பதற்குள் ஆங்கிலத்தில் ஒரு புதுப் புத்தகம் வந்துவிடும். ஏற்கனவே ஆங்கிலத்தில் நமக்கு அறிவு ஏற்பட்டுவிட்டதால் அதைக் கைவிடுவ

பரல்-எ] அனைத்திந்திய மொழி....ஆச்சாரியார் கழற்றுரை நககூ

தில் அர்த்தமில்லை. மொழிப் பிரச்சினையினால் நாடு பிளவுண்டு விட்டது. சென்னை, ஐதராபாத் பிரிக்கப்பட்டன. பிளவை எதிர்க்கும் பிரதமர் நேருவே பணியவேண்டியிருந்தது. இதை அவர் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார் எனினும் அவர் இதை ஒப்புக் கொண்டது உண்மை. இதனால்தான் அவரது மொழிக் கொள்கை நெகிழ்ந்து கொடுக்கக்கூடியது என்று நான் அண்மையில் கூறினேன். நீங்கள் அச்சத்திற்கோ அல்லது கட்டாயத்திற்கோ பணிந்துவிட்டால் போராட்டம் வெற்றி பெறாது. அச்சமின்றி நாம் செயலாற்றவேண்டும்.

இந்தி பேசும் ராஜ்யங்களில்கூட அதை ஆட்சிமொழியாக்க முடியவில்லை. ஆனால், அவர்கள் அதைத் தேசிய மொழியாக்க விரும்புகின்றனர். இந்தி வெறியர்கள் தங்கள் சொந்த ராஜ்யத்தில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். தங்கள் ராஜ்யங்களில் இந்தியை ஆட்சிமொழியாக்கி வெற்றி பெற்றால்தான் அதை அகில இந்திய மொழியாக்க மற்ற ராஜ்யங்களை அவர்கள் கோரலாம் என்றார் ராஜாஜி.

இந்திப் பிரச்சினையில் இம்மாநாடு ஒரு திட்டமான நிலையை மேற்கொள்ளவேண்டும். நம் கட்சியில் நியாயமிருக்கிறது. இது சொந்த முறையில் நடத்தும் போராட்டமல்லவாதலால் அதைக் கைவிடலாகாது. நாம் இதில் தோல்வியுற்றாலும் போராட்டத்தைக் கைவிடலாகாது நாம் சரியான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். நாம் வெற்றி பெறுவது நிச்சயம் என்று ராஜாஜி கூறினார்.

இம் மாநாட்டுக்குத் தலைமை வகித்த சர்வதேச நீதிபதி டாக்டர் ராதாபிந்தாத்பால் பேசுகையில் நம் தேசிய பண்பாட்டை உலகத்திற்கு எடுத்துக்கூற இந்தியால் முடியாது என்றும், மற்ற இந்திய மொழிகளுடன் ஒப்பிட்டால் அதற்கு எவ்வித முக்கிய ஸ்தானமும் இல்லை என்றும் கூறினார்.

ஜனத்தொகையில் 42 சதவிகித மக்கள் இந்தி பேசுவதாகக் கூறுவது முற்றிலும் ஆதாரமற்றது என்று திரு. பிராங் அந்தோனி எம். பி. பேசுகையில் கூறினார். நாடு பிளவுபட இந்தி ஆக்கமளிப்பதாகவும் கூறினார்.

தமிழ்விடுதலு முகவுரை

[மறைத்திரு மறைமலையடிகளார்]

(செல்வி, சிலம்பு - ஈஉ, பரல் - சு, உகச-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இப் பாஷைகளில் தமிழ்ச் சொற்களும் வடசொற்களும் ஒருங்கு விரவிக் கிடத்தல் கண்கூடாயறியப்படுதலின், இவை தம்மைத் தமிழ்த் திரிபெனவுரைத்தல் பொருந்தாதாம் பிற வெனின்;—அற்றன்று, ஒன்று மற்றொன்றோடு இனமுடைத் தாதல் அவையிரண்டன் பொதுமைக் குணத்தாற் றெளியப் படுமென்பர் தருக்கநூலாருமாகலின், இப் பாஷைகளின் முதலுற் பத்திச் சொற்களைத்தமிழோடும் ஆரியத்தோடும் புடைபட வைத்து ஆராய்ந்துணர வல்லார்க்கு அவை தமிழ் முதலுற்பத்திச் சொற்களோடு இயைபு மிகவுடையவாதலும் ஆரிய முதலுற்பத்திச் சொற்களோடு இயைபு சிறிதுமுடைய வாகாமையும் இனிதறியக் கிடக்கு மாதலான் அவை தமிழ்த் திரிபென்றல் பொருத்த மேயாமென்றுணர்க. அவை தமிழ்த் திரிபாயவாறு யாங்கன மெளிற் கூறுதும். பண்டைக்காலத்தில் ஓரிடத்திருந்து ஏனையோ ரிடத்திற்குச்சேறல் இக்காலத்திற்போல எளிதன்று. அதுபற்றி அவ்வந் நாடுகளி லுறைந்தோர் தத்தம் ஒழுகலாற்றிற்கு இசைந்த நெறியால் சொல்லுச்சரித்தலும் சொல்லைத் திரித்து வழங்கு தலுஞ் செய்து போதருவர்; இவர் இங்ஙனந் திரித்து வழங்கு மாறு அறியாத மற்றைத் தேயத்திலுள்ளார் தாமுந் தம் மியற்கையால் அங்ஙனமே வழங்கப்பல நூற்றாண்டுகள் கழிதலும் அவ்விருவேறு தேயவழக்கும் மாறுபடுவ வாயின. தேயம் மிக விலகியிருக்குமேல் ஆண்டு நடைபெறும் மொழிவழக்கும் மிக வேறுபட்டுக் கிடக்கும்; நெருங்கியிருக்குமேல் அவ வேறுபாடு அருகுமென்றுணர்க. நீராவி யந்திர சகாயம் பெற்றுத் தேயப் பிரயாணம் எளிதுமுடியும் இஞ்ஞான்றும் தேயவழக்கு ஒன்றோ டொன்று முரண்படுதல் காண்க. இவ் விரிவெல்லாம் ஞான சாகரத்தின் விளக்கிப்போந்தாம். ஆண்டுக் கண்டுகொள்க.

இனி அவட்குத் தூலகற்பனா சரீரமாவது இயற்கைமொழி யான தமிழினும் செயற்கை மொழிகளான குடகந் தெலுங்க முதலியவற்றினும் பல சொற்கள் பொறுக்கிக் கசடதப முதலான மெய்யெழுத்துக்களை எடுத்தும் படுத்தும் நலிந்தும் வேறுபடவைத்துப் பல நாட்டினரும் ஒருங்குசேர்ந்து ஒரு மொழியா யியற்றிய பரலி பாஷையாமென்பது. இது பெரும்

பாலும் புத்தசமயம் மிக விரிந்து பரந்த ஞான்று, அச் சமயத்தை அனுசரித்தோர் பல்நாட்டினரும் அச சமய ஒழுக்கநெறிப் பொருள் திரிபின்றி உணர்ந்து கோடற்பொருட்டு அச் சமயாபிமானிகளாய் விளங்கிய பௌத்தசக்கரவர்த்திகள் தோற்றுவித்து வழங்கியதொன்றும். கோசலநாடு மிகப்பெரிதாய் வளர்ந்து ஒரு பெருவேந்தன் ஆணைவழி நின்றகாலத்துப் பாலிமொழி மிகப் பிரபலமுற்று வழங்குவதாயிற்றென்றும், அப்போது திருத்தமான சமக்கிருதபாஷை தோன்றி நடைபெறவில்லை யென்றும், இவை முற்றும் நன்காராய்ந்த பாலிமொழிப் பண்டிதர் இரைஸ்டேவிட்ஸ் இனிது நிமீஇ வரைந்த அரிய சரித்திர வுரையும் இவ்வண்மையினை வலியுறுத்துமாறு கடைப்பிடிக்க.*

மற்று இப் பாலிமொழியும், தமிழ் குடகம் முதலான மொழித்துணையாற் கட்டப்பட்டுத் தோன்றி நடைபெறலாயிற்றென்னும் உண்மையும் அப் பண்டிதர் நன்கு விளக்கிக் காட்டினார்.† இந் துட்பங்களெல்லாம் இத் தூதின் கண் இதன் ஆக்கியோர் முன்னரே ஆராய்ந்து கூறிய அறிவுவன்மை மிகவும் வியக்கற்பாலதேயாம். பௌத்தசமய விருத்தியே இப் பாஷையின் உற்பத்திக்கு ஒரு பெருங்காரணமாயிற்றென்று ஆக்கியோர்,

“ஆதியிலே போதி யடியிருந்த வாமனார்
நீதி நெறியருளின் நின்றளிக்க—மேதினியில்
எங்கும் பரந்தெண் ணிடவே றிடனின்றித்
தங்கும் பலமொழிமாந் தர்தொடர்ந்தே—துங்க
உலகமூ லம்மொழியென் றென்றும் பொருளா
விலகுமொழி பாலியா மென்பர்.”

என்று உரைக்குமாறு நினைவுகூரற்பாலதாம்.

இனி 81-ஆவது வரிக்குமேல் இப் பாலிமொழியினின்றும் பலமொழிகள் எழுந்தனவென்றுரைத்து, அங்ஙனமெழுந்த பலவற்றுள்ளும் வடமொழி கலைமகளுக்கு மேகலைபோல்வதா மென்று புனைந்திடுகின்றார். நான்மறை வழங்கும் ஆரியமொழியும், கி. பி மூன்றாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னெழுந்த சமக்கிருத மொழியும் தம்முள் வேறுபாடு மிகவுடையனவாம். பின்னெழுந்த சமக்கிருதமொழி எல்லா வமைதிகளும் பொருந்தத் திருத்தப்பட்டு நூல்வழக்காய் மாத்திரம நடைபெறுவது. இதற்கு முன்னையதான ஆரியமொழி வேறுபட்ட இலக்கண முடைத்தாய், ஆரியர் வடமேற்குப் பிரதேசங்களிலிருந்து சிந்து நதிக்கரையிற் குடியேறியகாரும் சொல்வழக்காய் நடைபெற்றுப்

* Prof. P. W. Rhys Davids, Buddhist India, Page 147 & on ward.

† Ibid. Page 153 - 156.

பிறறைநூன்று இறந்தொழிந்தது. ஆரியமொழி இந்தியநாட்டிற் புகுதன் முன்னரே தமிழரும் கொலேரியரும் இருந்தனர். புத்தசமயம் விரிந்தபொழுது தமிழினும் பிறவற்றினும் இருந்து பாலிமொழி தோன்றியது. பின் புத்தசமய மொடுங்கி ஆருகதம் தலையெடுத்து விளங்கியநூன்று, ஆருகதர் தஞ்சமயத்திற்குச் சிறப்புரிமையாக ஒரு பாஷை இயற்றுவான் புகுந்து, தமிழ் குடகர் தெலுங்கம் முதலியவற்றினும் ஆரியம் பாலியினும் சொற்பொருணயங்கள் பகுத்தெடுத்துப் பின் றுமுஞ் சிலகூட்டி இங்ஙனந் திருத்தியதென்னும் பெயர்க்காரணம் பொள்ளெனப் புலப்படுதல் வேண்டிச் சமக்கிருதம் எனப் பெயரும் அமைத்து ஒரு மொழி கட்டிவிட்டார். இவ் வுண்மை ஆருகதர் தஞ்சமயச் சார்பான நூல்கள் பலவும் மொழிச்சார்பான நிகண்டு முதலாயினவும் சமக்கிருதத்திற் பெருகச் செய்தமையானே நன்றுணரப்படும். இன்னும் அவ் வாருகதர் தமிழ்மொழியைப் போலவே வடமொழியும் மடவிய வெள்ளைக்கிழத்திக்கொரு கண்ணென்று பலரும் பாராட்டுதற்பொருட்டுப் “பண்ணும் பஞ்சாதியும் பாட்டும் நிறுத்தமு”மாகப் பலப்பல நூலியற்றினார். அது நிற்க.

இனி 114-வது வரிமுதல் வடமொழியிலுள்ள நூற்றொகை மிகுதி காட்டி, அவ்வாற்றால் அது தமிழோடு ஒப்புமைபெறல் சாலாதென்று வலியுறுக்கின்றார். என்னை? வடமொழியிலுள்ள அந் நூல்களுள் ஒரோவொன்று தவிர, ஏனைப் பெரும்பாலன வெல்லாம் முன் சொன்ன பொருளையே பின்னும் விரித்தலும், அறிவினுட்பத்திற்குப் பொருந்தாத போலிப் போய்க்கதைகளை வரம்பின்றிப் பெருக்குதலும், உலகவொழுக்கத்திற் புல்லியவாய்க் கருதப்படும் புன்செயல்களையெல்லாம் செய விதித்தலும், சீவ காருணியஞ் சிறிதுமின்றிக் கணக்கற்ற பிராணிகளைக் கொலை செய்து வேள்விகள் வேட்கவென வகுத்தலும், கள்ளுண்டல், மகளிரை மிகவிழைந்து கெடுத்தல், சூதாடல், புலாலுண்ணல், மிக்க இணைவிழைச்சு முதலிய பொருந்தா வொழுகலாற்றினைத் தேவர்கட்கேற்றிக் கூறுதலும், இல்பொருள் இல்குணங்களை மிகப் பெருக்கி யுரைத்தலும் செய்துபோதருகின்றனவாகலின், இக் குற்றங்கள் சிறிதுமில்லாத் தமிழ்நூல்களோடு அவை சமம் பெறல் எவ்வாற்றினும் இல்லையாம்.

(தொடரும்)

சேக்கிழார் புராணநடை

[திரு. ச. கணபதி முதலியார், எம். ஏ., எல். டி.]

(செல்வி, சிலம்பு - ௩௨, பரல் - ௬, ௨௮௭ - ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஆனால் மேற்கூறியவைகளின்றி ஒத்த அடியளவில் வரையறை செய்யப்பட்ட உரைநடையே செய்யுள் (Poetry is Prose Cut into lines of equal length) என்று சொல்லி நகையாடும் அளவிலும் இல்லாதது. முப்பத்திரண்டு உத்தியோடு, பத்து அழகுமுடைத்தாய், பத்துக் குற்றமும் இலதாய்த் தெய்வக்கவிரயம் பெற்று விளங்குவது. எளிய சொற்போக்கில், சுருங்கிய சொல்லளவில் வரலாறுகளை வெள்ளம்நீர் பள்ளம் பார்த்துப் பாய்வதுபோல் பருந்தும் நிழலும் செல்வதுபோல், சொல்லும் பொருளும் ஒத்துச் செல்லும் தன்மையதுபோல் செல்லும் பேரழகிற்கு இரு வரலாறுகள் தருதும். ஒன்று திருமருகல் நிகழ்ச்சி; மற்றொன்று அவிநாசி நிகழ்ச்சி. முன்னையது திருஞானசம்பந்தர் புராணத்தில் காணப்படுவது; பின்னையது வெள்ளாணைச் சருக்கத்தில் காணப்படுவது.

திருமருகல் நிகழ்ச்சி

“வளம்பொழில்சூழ் வைப்பூர்க்கோன் தாமன் எந்தை
மருமகன்மற் றிவன் அவற்கு மகளிர் நல்ல
இளம்பிடியார் ஒரெழுவர் இவரின் மூத்தாள்
இவனுக்கென் றுரைசெய்தே ஏதி லானுக்கு
உளம்பெருகத் தணம்பெற்றுக் கொடுத்த பின்னும்
ஒரொருவ ராகளை யொழிய வீந்தான்
தளர்ந்தழியும் இவனுக்காத் தகவு செய்துஅங்கு
அவரைமறைத்து இவன்றினையே சார்ந்து போந்தேன்?”

அவிநாசி நிகழ்ச்சி

“மறையோர் வாழும் அப்பதியின்
மாட வீதி மருங்கணைவார்
நிரையுஞ் செல்வத் தெதிர்மனைகள்
இரண்டின் நிகழ்மங் கலவியங்கள்
அறையு மொலியொன் றினில்ஒன்றின்
அழுகை யொலிவந் தெழுதலும்அங்கு
உறையு மறையோர் களையிரண்டும்
உடனே நிகழ்வ தென்னன்றார்.

அந்த னூளர் வணங்கி அரும்
 புதல்வர் இருவர் ஐயாண்டு
 வந்த பிராயத் தினர்குளித்த
 மடுவில் முதலை யொருமகவை
 முந்த விழுங்கப் பிழைத்தவனை
 முந்தூல் அணியுங் கலியாணம்
 இந்தமனை மற்று அந்தமனை
 இழந்தார் அழுகை என்றுரைத்தார்.”

ஒவ்வொரு வரலாறும் ஒவ்வொரு செய்யுளில் அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. விரிந்த இரு வரலாறுகளை முறையே இரு செய்யுட்களில் சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைக்கும் ஆற்றல் சேக்கிழார்க்கே அல்லது ஏனைய புலவர்க்கு இயலாததொன்று. வரலாறு சொல்லும் நெறியும், சொற்செட்டு முறையும், சொல் துணுக்கத்துறையும் இவ் விரு செய்யுள்களின் உயிர்நாடிகளாம்.

இலக்கியத்தின் குறிக்கோள் பல்லாற்றானும் படிப்போர்க்கு இன்பம் பயத்தலே. இவ் வின்பத்தைக் காவியப்புலவர்கள் பொருளணி மாட்சியாலும் சொல்லணிச் சிறப்பினாலும் அன்னார்க்கு நல்குவர். சொல்லணி மடக்கு, யமகம், திரிபு முதலியவைகளைக் குறிக்கும்; பொருளணி தன்மை உருவகம், உவமை முதலியவைகளைக் குறிக்கும். ஒரு புலவனின் செய்யுள் நடைத் திறமை இவ் வணிநலங்களைத் தன்னுடைய நூலில் ஆங்காங்கு அமைக்கும் வகைகளில் விளங்காநிற்கும். சேக்கிழாரின் சொல்லணித் திறத்திற்குச் சில எடுத்துக்காட்டுகள் முன்னரே கொடுத்துள்ளோம். ஈண்டு அவருடைய பொருளணித் திறத்திற்குச் சில சான்றுகள் தருவாம். தொல்காப்பியர் உவமை அணியையே தமிழணி எனக்கொண்டார். ‘உவம இயல்’ ஒன்றே அவரது தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. எனினும் தன்மை, உருவகம் என்பனபோன்ற அணிகளும் அதனுள் அடங்கும். பிற வணிகளெல்லாம் பிற்காலத் தனவே; வடமொழிக் கலப்பால் ஏற்பட்டனவேயாம். அணிகள் பலவுளவேனும் சேக்கிழாரால் பெரிதும் எடுத்தாளப்பட்ட அணி உவமையணியேயாம். அவ் வுவமையணியும் ஒரு தனிப்பண்பைத் தன்னகத்தே கொண்டிலங்குந் தன்மைத்து.

சேக்கிழாரது புராணம் ஒரு பத்திப் பனுவல். அதனைப் பத்திச்சுவை நனிசொட்டச்சொட்டப் பாடியுள்ளார். அப் புராணச்செய்யுள் ஒவ்வொன்றிலும் தெய்வநலம் கனிந்தொழுகும். ‘தெய்வ மணக்குஞ் செய்யு ளெலாம்,’ ‘சிவமணக்குஞ் செய்யு ளெலாம்’ என்பது மீனாட்சிசுந்தரனாரின் திருவாக்கு.

சேக்கிழார் சிவச்சிந்தனையிலே நானூந்தோய்ந்து நின்ற செந்நெறிச் செம்மலார். அவரது புராணமும் சிவநெறிச் செல்வர்களது புராணமேயாம்; கருத்துக்களெல்லாம் சைவ சமயக் கருத்துக்களே. எனவே அவர் காட்டிய உவமைகளும் சிவச்சார்புடையனவே. முப்பொருளைப்பற்றியாதல், மும்மல நீக்கத்தைப்பற்றியாதல் அவ் உவமைகள் பெரும்பாலும் அமை தல் உண்டு. இவ் வியல்பு சிவக்கவிஞர்களுக்கெல்லாம் பொது. காலத்தால் சேக்கிழாருக்குப் பிற்பட்ட சிவஞான சுவாமிக ளிடத்து இவ் வியல்பு காணப்படுகின்றது. காஞ்சிப்புராணத்தில் திணைமயக்கம் கூறவந்த அவர் தமது இடையறாச் சிவச் சிந்தனையை ஓர் உவமைவாயிலாய் வெளிப்படுத்தியதை ஈண்டு எடுத்துக்கூறுவாம். ஒருக்கால் சிவஞானசுவாமிகளின் சிவச் சிந்தனையைத் தூண்டியது அவர் கண்ட ஓர் இயற்கைக் காட்சி. அக்காட்சியைச் சொல்லோவியப்படுத்தக் கையாண்ட உவமையும் சிவன்பாலதாயிற்று. அவர் கண்டது ஒரு கற்பாறை. அக் கற்பாறையின்மீது வெண்முல்லை மலர்கள் சிதறிக்கிடந்தன. எனவே அஃது வெண்பாறைபோல் தோற்றம் அளித்தது. அப் பாறையின் அடியில் ஒரு கருநிறக் கரடி படுத்தறங்குவதாகக் காட்சி. அதன் நடுவண் ஒரு கொன்றைமரம். அக் கொன்றை மரத்தை ஒரு மிளகுக்கொடி பற்றிப் படர்ந்துள்ளது. இதுதான் அவர்கள் கண்ட இயற்கைத் திருக்காட்சி. இக் காட்சி முனிவர்க் குச் சிவனையும் வெள்ளிமலையையும் அவரைத் தழுவிநிற்கும் பார்வதியையும் கருநிற இராவணனையும் நினைப்பூட்டிற்று. பாட் டும் உருவாயிற்று. வெண்முல்லை மலரால் மூடப்பட்ட கற்பாறை வெள்ளிமலையை நினைப்பூட்டிற்று; அதன்கீழ்ப் படுத்தறங்கும் கருநிறக் கரடி கருநிற இராவணனை நினைப்பூட்டிற்று; ஆண்டுள்ள கொன்றைமரம் சிவபெருமானை நினைப்பூட்டிற்று; அதனைச் சுற்றியுள்ள மிளகுக்கொடி சிவனைத் தழுவியுள்ள பார்வதியை நினைப்பூட்டிற்று; எல்லாக் குறிப்புகளும் கீழ்வரும் கதையை நினைப்பூட்டிற்று. இராவணனின் விட்புலப்போக்கிற்குத் தடையாய் நின்ற வெள்ளிமலையை “கடுகிய தேர்செலாது கயிலாய மீது கடுதேலுன்வீர மொழிநீ” என மொழிந்த பாகன் பணி மொழியையுங் கடந்து அவன் கையால் பெயர்த்தெடுக்க முயன்றான். மலை அசைந்தது. வல்லிக்கொடிபோல்வாளாகிய பார்வதி நடுங்கிச் சிவனைப் பற்றினாள். சிவன் உடனே தனது பெருவிரலை அழுத்தினார். இராவணனது கை மலைக்கும் பூமிக்கும் நடுவில் அகப்பட்டுக்கொண்டது. அவன் அலறினான். சிவஞான முனிவர் கண்ட இயற்கைக் காட்சி சிவத்தியானமுடைய அவர்க் குச் சிவனது வரம்பிலாற்றலையும் இராவணனது நோற்றலின் புன்மையையும் அப்போது நினைவிற்குக் கொண்டுவந்தது.

“ சுற்றெல்லா மலர்முல்லை ததைந்து பெருந்
 தூறுசெய வதன்கீழ் எண்கு
 பற்றி நுழைந் துறங்கநடு வளர்கொன்றை
 மிசைக்கறிதாய்ப் படரும் தோற்றம்
 உற்றரக்கன் வெள்ளிமலை எடுத்தநாள்
 வெரீஇத்தழுவும் உமையா னோடும்
 கற்றைவார் சடைப்பெருமான் நின்றநிலை
 காட்டுவது முண்டால் அங்கண்.”

என்று உவமைநயந்தோன்றப் பாடினார். எனவே யார் யார் எச் சிந்தனையில் முனைந்து இருந்தார்களோ அச் சிந்தனைக்கேற்ப அவர்களுக்கு உவமையும் புலப்படும் என்பது இச் செய்யுளால், இவ் வெடுத்துக்காட்டால் பெற்றும். அஃதேபோல் சேக்கிழாரது எண்ணமெல்லாம் சிவனைப்பற்றிய எண்ணமே. எனவே அவர்க் குத் தோன்றும் உவமையெல்லாம் சிவச்சார்புடையதாகவே விளங்காநின்றது அடியிற் காணும் அடிகளில் குறிக்கப்பெற்ற உவமை நயங்களை இம்முறையில் பார்த்துப், படித்துப் பயன் பெறுவீர்களாக :—

“ பத்தியின் பால ராகிப் பரமனுக் காளாம் அன்பர்
 தத்தமில் கூடி னார்கள் தலையினால் வணங்கு மாபோல்
 மொய்த்தநீள் பத்தி யின்பால் முதிர் தலை வணங்கி மற்றை
 வித்தகர் தண்மை போல விளைந்தன சாலி யெல்லாம்.”
 (திருநாட்டுச் சிறப்பு, செ - ௨௨.)

“ வழிவரும் இளைப்பி னோடும் வருத்திய பசியி னாலே
 அழிவுறும் ஐயன் என்னும் அன்பினிற் பொலிந்து சென்று
 குழிரிரம் பாத புன்செய்க் குறும்பயிர் தடவிப் பாசப்
 பழிமுதல் பறிப்பார் போலப் பறித்தவை கறிக்கு நல்க.”
 (இளையான்குடிமாத நாயனார் - ௨௧.)

“ தலைப்பட்டார் எல்லாருந் தனிவீரர் வாளில்
 கொலைப்பட்டார் முட்டாதார் கொல்களத்தை விட்டு
 நிலைப்பட்ட மெய்யுணர்வு நேர்ப்பட்ட போதில்
 அலைப்பட்ட ஆர்வமுதற் குற்றம்போ லாயினார்.”
 (ஏனாதிராத நாயனார் - ௨௭.)

“ பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவையர் உள்ளமும்
 வஞ்ச மாக்கள்தம் வல்வினை யும்மான்
 அஞ்செ முத்தும் உணரா அறிவிலோர்
 நெஞ்சு மென்ன இருண்டது நீண்டவான்.”
 (தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் - ௧௫௬.)

“முன்புதிருக் காளத்தி முதல்வனார் அருள்நோக்கால்
இன்புறுவே தகத்திரும்பு பொன்னாறற் போல்யாக்கைத்
தன்பரிசும் வீனையிரண்டும் சாரமல மூன்றும்அற
அன்புபிழும் பாய்த்திரிவார் அவர்கருத்தின் அளவினரோ.”

(கண்ணப்ப நாயனார், செ - கடுச.)

“தேசடைய மலர்க்கமலச் சேவடியார் அடியார்தந்
தூசடைய துகள்மாசு கழிப்பார்போல் தொல்லவினை
ஆசடைய மலமூன்றும் அணையவரும் பெரும்பிறவி
மாசுதனை விடக்கழித்து வருநாளில் அங்கொருநாள்.”

(திருக்குறிப்புத் தொண்டர், செ - ககச.)

உள்ளதை உள்ளவாறு-தன்மை அல்லது இயற்கை நவீற்சியில் (Natural description) பாடுவதிலும் சொல்லோவியம் தீட்டுவதிலும் சேக்கிழார் வல்லவர். திருக் கண்ணப்பரின் வேடுவச்சேரி வருணனையும் திருநாளைப்போவாரின் புலையச்சேரி வருணனையும் இதற்கு அமையுஞ் சான்றுகள் :

வேவேச்சேரி

“குன்றவர் அதனில் வாழ்வார் கொடுஞ்செவி ஞமலி யார்த்த
வந்திரள் விளவின் கோட்டு வார்வலை மருங்கு தூங்கப்
பன்றியும் புலியும் எண்கும் கடமையும் மானின் பார்வை
அன்றியும் பாறை முன்றில் ஐவனம் உணங்கும் எங்கும்.

வன்புலிக் குருளை யோடும் வயக்கரிக் கன்றி னோடும்
புந்தலைச் சிறும கார்கள் புரிந்துடன் ஆடல் அன்றி
அன்புறு காதல் கூர அணையுமான் பிணைக ளோடும்
இன்புற மருவி ஆடும் எயிற்றியர் மகளிர் எங்கும்.”

(கண்ணப்ப நாயனார் புராணம், செ - ௩, ச.)

புலைப்பாடி

மற்றவ்வூர்ப் புறம்பணையின் வயன்மருங்கு பெருங்குலையில்
சுற்றம்வீரும் பியகிழமைத் தொழில்உழவர் கிளை துவன்றிப்
பற்றியபைங் கொடிச்சுரைமேற் படர்ந்தபழங் கூரையுடைப்
புற்குரம்பைச் சிற்றில்பல நிறைந்துளதோர் புலைப்பாடி.

கூருகிர்மெல் லடியளகின் குறும்பார்ப்புக் குழுச்சுழலும்
வார்பயின்முன் நிலில்நின்ற வள்ளுகிர்நாயத் துள்ளுபறழ்
காரிரும்பின் சரிசெறிகைக் கருஞ்சிறார் கவர்ந்தோட
ஆர்சிறுமென் குரைப்படக்கும் அரைக்கசைத்த இருப்புமணி.”

(திருநாளைப்போவார் நாயனார் - சு, எ.)

தாண்டகவேந்தராய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளை வருணிக்
கும் மூன்று பாடல்களும் சேக்கிழாரது சொல்லோவியம் தீட்டும்
ஆற்றலுக்குச் சான்றுகள் என்பதனை அடியில் வரும் பாடல்கள்
கொண்டு துணிந்தறிக :—

“னாயவெண் ணீறு துதைந்தபொன் மேனியுந் தாழ்வடமும்
நாயகன் சேவடி தைவருஞ் சிந்தையும் நைந்துருகிப்
பாய்வது போலன்பு நீர்பொழி கண்ணும் பதிகச்செஞ்சொல்
மேயசெவ் வாயும் உடையார் புகுந்தனர் வீதியுள்ளே.

மார்பாரப் பொழிகண்ணீர் மழைவாருந்
திருவடிவும் மதுர வாக்கில்
சேர்வாகுந் திருவாயில் தீந்தமிழின்
மாலகளும் செம்பொற் றுளே
சார்வான திருமனமும் உழவாரத்
தனிப்படையும் தாமும் ஆகிப்
பார்வாழத் திருவீதிப் பணிசெய்து
பணிந்தேத்திப் பரவிச் செல்வார்.”

(திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம் - ௧௪0, ௨௨௫.)

“சிந்தைஇடை யறாஅன்பும் திருமேனி தனில்அசைவும்
கந்தையினை யாங்கருத்தும் கைஉழவா ரப்படையும்
வந்திழிகண் ணீர்மழையும் வடிவிற்பொலி திருநீறும்
அந்தமிலாத் திருவேடத் தரசுமள்திர் வந்தணைய.”

(திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் புராணம், செ - ௨௭0.)

மந்திரவல்லோனின் கைத்தண்டு (Magic Rod) பட்ட
மாத்திரத்தில் இரும்பு கரும்பாவதும், கரும்பு இரும்பாவதும்
போல் சேக்கிழார் வாக்கினின்றும் பிறந்தஞான்றே கையால்
எழுதியஞான்றே அகப்பொருளும் தெய்வநலங் கனிந்து
பேரின்பப் பொருள் பயக்கும் பான்மைத்தாகத் துலங்கும் என்ப
தற்குக் கீழ்வரும் செய்யுள்கள் தகுந்த எடுத்துக்காட்டுகளாகும்.
இச் செய்யுள்கள் தரும் காமச்சுவையும் தெய்வப்போர்வை
போர்த்து தெய்வமணங் கமழும் மாட்சிமையுடைத்தாய் விளங்கு
வதை ஓர்ந்து இன்புறுக :—

(சுந்தரர் பரவையார் காட்சி-ஐயம்-குறிப்பறிதல்-தெளிவு-காதலர்
உள்ளோவியம்.)

“புற்றிடம் விரும்பி ஞரைப் போற்றினர் தொழுது செல்வார்
சுற்றிய பரிசு னங்கள் சூழஆ ஞடைய நம்பி
நற்பெரும் பான்மை கூட்ட நகைபொதிந் திலங்கு செவ்வாய்
விற்புரை நுதலின் வேற்கண் விளங்கிழை யவரைக் கண்டார்.

கற்பகத்தின் பூங்கொம்போ காமன்தன் பெருவாழ்வோ
பொற்புடைய புண்ணியத்தின் புண்ணியமோ புயல்சுமந்து
விற்குவளை பவளமலர் மதிபூத்த விரைக்கொடியோ
அற்புதமோ சிவனருளோ அறியேன்என் றதிசயித்தார்.

ஓவியம்நான் முகன்எழுத ஒண்ணுமை உள்ளத்தால்
மேவியதன் வருத்தமுற விதித்ததொரு மணிவிளக்கோ
மூவுலகின் பயனாகி முன்றின்ற தெனரினைந்து
நாவலர்கா வலர்நின்றார் நடுநின்றார் படைமதனார்.

தண்தரள மணித்தோடும் தகைத்தோடும் கடைபிறழும்
கெண்டைநெடுங் கண்வியப்பக் கிளர்ஒளிப்பூண் உரவோனை
அண்டர்பிரான் திருவருளால் அயல்அறியா மனம்விரும்பப்
பண்டைவிதி கடைகூட்டப் பரவையா ருங்கண்டார்.

கண்கொள்ளாக் கவீன்பொழிந்த திருமேனி கதிர்விரிப்ப
விண்கொள்ளாப் பேரொளியான் எதிர்நோக்கும் மெல்லியலுக்
கெண்கொள்ளாக் காதலின்முன் பெய்தாத தொருவேட்கை
மண்கொள்ளா நாண்மடம்அச் சம்பயிர்ப்பை வலிந்தெழலும்.

முன்னேவந் தெதிர்நோன்றும் முருகனோ பெருகொளியால்
தன்னேரில் மாறனோ தார்மார்பின் விஞ்சையனோ
மின்னேர்செஞ் சடையண்ணல் மெய்யருள்பெற் றுடையவனோ
என்னேஎன் மனந்திரித்த இவன்யாரோ எனரினைந்தார்.''

(தடுத்தாட்கொண்ட புராணம் - கச0, கசச.)

மடவார் வனப்பினைச் சேக்கிழார் தெய்வநலந்தோன்ற
வருணித்தாங்கு வேறெந்தப் புலவர்களும் வருணித்தார்களில்லை
என்பதற்குப் பரவையார் சங்கிலியார் வருணனை, பூம்பாவை
வருணனை அடங்கியுள்ள பல அருட்பாடல்களைப் படித்
துணர்மின்.

இன்பத் தமிழ்!

[நாஞ்சில், திரு. கா. கணபதி]

இன்பத் தமிழில் எல்லாரும்

இனிக்கப் பேசி மகிழற்கு

அன்பைத் தந்து அருளீந்து

ஆர்வம் தருவாய் தமிழணங்கே!

முதலாவது

சிற்றிலக்கிய மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகள்¹

கழக ஆட்சியாளர் திரு. வ. சுப்பையா பிள்ளை
அவர்கள் ஆற்றிய வரவேற்புரை

டாக்டர். இராஜா. சர். முத்தையா செட்டியாரவர்களே !
உயர்நீதிமன்ற நடுவர் சு. கணபதியா பிள்ளை அவர்களே !
மற்றும் இங்குக் குழுமியிருக்கும் தமிழ்ப் புலவர் பெருமக்களே !
மெய்யன்பர்களே ! வணக்கம்.

இந்த முதலாவது சிற்றிலக்கிய மாநாட்டைத் திறந்து
வைக்குமாறு டாக்டர். இராஜா. சர். முத்தையா செட்டியா
ரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இராஜா அவர்களுடைய
தந்தையார் இராஜா அண்ணாமலைச் செட்டியாரவர்கள் தமிழின்
சிறப்புக்காகத் தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சிக்காக அண்ணாமலைப்
பல்கலைக் கழகத்தை நிறுவிபுள்ளார்கள். தந்தையாருக்குப் பின்
இராஜா அவர்கள் இன்று நடத்திவருகிறார்கள்.

அப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்மொழிக்கெனவே நான்கு
துறைகள் உள்ளன. கலைத்துறை, புலமைத்துறை, ஆராய்ச்சித்
துறை, திராவிடமொழி ஆராய்ச்சித்துறை ஆகியவை. கம்ப
ராமாயணம், திருக்குறள், திருமந்திரம் ஆகிய நூல்களின்
விரிந்த ஆராய்ச்சிக்காகத் தனி ஆராய்ச்சிக் குழுக்களையே
ஏற்பாடு செய்துள்ளார்கள்.

அதுவுமல்லாமல் சென்னையில் அண்ணாமலைபுரத்தில் ஆண்
களுக்காக உயர்நிலைப் பள்ளியொன்றும் பெண்களுக்காக ராணி
மெய்யம்மை ஆச்சிபெயரில் உயர்நிலைப் பள்ளியொன்றும் நிறுவி
புள்ளார்கள். தமிழிசை வளர்ச்சிக்காகவே தமிழிசைச் சங்க
மொன்றமைத்து ராஜா அண்ணாமலை மன்றம் ஒன்றையும் கட்டி
புள்ளார்கள்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆயிரத்திற்கு மேற்
பட்ட மாணவர்கள் தமிழ் பயின்று ஆசிரியப்பணி செய்கின்
றனர். அங்கு நூற்றுக்கு மேற்பட்ட தமிழாசிரியர்கள்
ஆசிரியராகப் பணியாற்றி வருகின்றனர். முற்காலத்தில்
அரசர்கள் புலவர்களை ஆதரித்து வந்தனர். நம் ராஜா அவர்கள்
தமிழ்ப் புலவர்களைத் தோற்றுவித்து ஆதரித்து வருகின்றார்கள்.

ராஜா அவர்கள் இல்லாத நிலையங்கள் கிடையா. கல்வி
நிலையங்கள், அலுவலகங்கள் அனைத்திலும் ஆட்சிக்குழு உறுப்

1. இவை 19-1-1958-ல் நடைபெற்ற மாநாட்டில் திரு. பெரி. அழ. மு. நா. நாராயணன் செட்டியாரவர்கள் ஒலிப்பதிவு செய்துவியவை.

பினராவர். அரசியலிலும் நீண்டநாட்களாக அமைச்சர் முதல் பெரும்பதவி வகித்துள்ளார்கள். மேயர், ஷெரீப் எல்லாப் பதவி களையும் வகித்துள்ளார்கள். அண்மையில் அவர்கள் திருமகனார் ஷெரீப் பதவி வகித்துள்ளார்கள்.

அடுத்து உயர்நீதி மன்ற நடுவர் ச. கணபதியா பிள்ளை அவர்களைச் சிற்றிலக்கியச் சொற்பொழிவுநூலை வெளியிடுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கணபதியா பிள்ளை அவர்கள் திரு நெல்வேலி வேளாளர் குலத்தில் தோன்றியவர்கள் என்பது என்போன்றோர்க்குப் பெருமையளிக்கின்றது. உயர்நீதி மன்றத்தில் நடுவராக உள்ளபோதிலும் அவர்கள் நன்றாகத் தமிழ் பேசுவார்கள்.

இனி, இம் மாநாட்டிற்குத் தலைமை வகிக்கும் திரு. வெ. ப. கரு. இராமநாதன் செட்டியாரவர்கள் முன்னர் சிந்தாதிரிப் பேட்டை உயர்நிலைப்பள்ளியில் குறுந்தொகை மாநாட்டில் பேசியுள்ளார்கள். அம் மாநாட்டிற்குப் பண்டிதமணி அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்கள். இன்று இம் மாநாட்டிற்கு வெ. ப. கரு. அவர்களே தலைமை தாங்குகிறார்கள்.

டாக்டர். மு வரதராசனார் அவர்கள் மறைமலையடிகளார் படத்தைத் திறந்து வைப்பார்கள். அவர்கள் கலித்தொகை மாநாட்டில் திரு. ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள் தலைமையில் சொற்பொழிவாற்றினார்கள். பத்துப்பாட்டு மாநாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கினார்கள்.

பேராசிரியர். கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள் திரு வுருவப் படத்தைப் பேராசிரியர் இளவழகனார் அவர்கள் திறந்து வைப்பார்கள்.

தமிழிலக்கியத்தில் எட்டுத்தொகைக்குத் தனித்தனி எட்டு மாநாடுகள் நடத்தி எட்டுச் சொற்பொழிவு நூல்கள் வெளியிட்டுள்ளோம். பத்துப்பாட்டு மாநாடும் நடைபெற்றது. அவ்வாறே பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கட்கு ஒரு மாநாடு நடத்தியுள்ளோம். நூலும் வெளியிட்டிருக்கிறோம்.

இப்பொழுது சிற்றிலக்கியங்களான கோவை, உலா, பரணி, பிள்ளைத்தமிழ், பள்ளு முதலியவற்றிற்கும் பத்து மாநாடுகள் நடத்துவதென முடிவுசெய்துள்ளோம். சிற்றிலக்கியங்கள் தரத்திலும் சிறப்பிலும் குறைந்தவை அல்ல. பேராசிரியர்கள் தம் சிறந்த அறிவை இந் நூல்களின்மூலம் நமக்கு அளித்துள்ளனர். இவற்றைப் பெரும்பாலும் வித்துவான் மாணவர்களே பயிலுகின்றனர். அக்காலங்களில் மடங்களில் சிற்றிலக்கியங்களைப் பாடஞ்சொல்லி வந்தனர்.

இந்த முதலாவது சிற்றிலக்கிய மாநாட்டிற்கு வந்துள்ள உங்களையும் பெருமக்களையும் வருக வருக என வரவேற்கிறேன். வணக்கம்.

டாக்டர். இராஜா. சர். முத்தையா சேட்டியார் அவர்கள்
நிகழ்த்திய துவக்க உரை

உயர்நீதிமன்ற நடுவர் கணபதியா பிள்ளை அவர்களே, லெ. ப. கரு. இராமநாதன் சேட்டியார் அவர்களே, சைவ சித்தாந்தக் கழக ஆட்சியாளர் வ. சுப்பையா பிள்ளை அவர்களே, பேராசிரியர்களே, புலவர்களே, அன்பர்களே, வணக்கம்.

இந்த மாநாட்டில் வந்து கலந்துகொள்ள வேண்டுமென்று வ. சுப்பையா பிள்ளை அவர்கள் கேட்ட பொழுது எனக்கிருந்த தமிழார்வம் காரணமாக நான் ஒத்துக்கொண்டேன். தமிழ் மொழிக்கு அனைவரும் ஆதரவு தரவேண்டும்.

நான் எந்தப் பொருளிலும் கட்சிவேண்டுமென்று கூறுகின்றவன். தமிழ்மொழிக்கு முப்பது நாற்பது ஆண்டுகளாக ஏதாவது நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் அது கட்சிசெய்தவர்கள் இருந்ததால்தான், இக் கட்சிகள் தமிழ் மொழியில் மறுமலர்ச்சி, தமிழிசை, தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள், தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் இவற்றை நிறுவியுள்ளார்கள்.

இப்பொழுது தனித்தமிழில் பேசுவதும் எழுதுவதும் பெரும் அளவில் பெருகிவிட்டது. தமிழ் இலக்கியங்களில் மக்கள் பெரும் அளவில் அக்கறை காட்டத் தொடங்கியுள்ளார்கள். கடந்த முப்பது அல்லது நாற்பது ஆண்டுகளாகத் தனித்தமிழ்க் கட்சிகளால் தட்டியெழுப்பப்பட்டதுதான் இந்த அக்கறை என்று திட்டவாட்டமாகக் கூறுவேன். இதை மறுமலர்ச்சி என்று கூறலாம்.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் ஐந்து, ஆறு ஆண்டுகளில் ஏற்பட்டதல்ல. தமிழுக்கு ஆதரவளிக்காத காலத்தில் தனித்தமிழ் இயக்கத்துக்காகத்தான் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அக் கழகத்தின் வெளியீடுகள் மிக முக்கியமான பொக்கிசங்களாகும்.

இவ்வளவு அரும்பணி செய்த சுப்பையா பிள்ளை அவர்களை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். அவர்கள் நெடுங்காலம் வாழ்ந்து தமிழ் மொழிக்கு அரும்பணி செய்யவேண்டும். கிறித்துவர்கள் வெளிநாட்டிலிருந்து பணம் கொண்டு வந்து பள்ளிக் கூடம் கட்டித் தொண்டு செய்கின்றார்கள். அவர்களை நாம்

பால்-ஏ] முதலாவது சிற்றிலக்கிய மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகள் ௩௩௩

பாராட்டுவது போலவே நண்பர் வ. சுப்பையா பிள்ளையவர்களையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் நிறைய மாநாடு நடத்தி வருகிறார்கள். இன்னும் எத்தனையோ அரும்பணிகள் செய்து வருகின்றார்கள்.

இந்தமாநாட்டிற்கு உயர்நீதிமன்ற நடுவர் கணபதியா பிள்ளை அவர்கள் வந்து சிற்றிலக்கியச் சொற்பொழிவு நூலை வெளியிடுவது மகிழ்ச்சிக் குரியது. அவர்கள் இதில் கலந்து ஆசி கூறுவதற்கு நாம் நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

பேராசிரியர் மு. வ. அவர்கள் மறைத்திரு மறைமலை யடிகளார் படத்தைத் திறந்து வைப்பார்கள். அவர்கள் அண்மையில் நடைபெற்ற நூற்றாண்டு விடுதலை விழாவில் பெற்ற சிறப்பானது தமிழர் பெற்ற சிறப்பாகும். தமிழருக்கு மு. வ. 10, 15, ஆண்டுகளாகப் பெரும்பணி செய்து வருகின்றார்கள். சிறந்த நூல்களை எழுதியுள்ளார்கள்.

லெ. ப. கரு. இராமநாதன் செட்டியார் அவர்கள் இளம் பிராயம் முதலே தமிழ்மொழியீது ஆர்வமுடையவர்கள். வ. சுப்பையா பிள்ளையவர்களைத் தமிழ்த் தொண்டர் (Missionary) என்று கூறினால் லெ. ப. கரு அவர்களைத் தமிழைப் பரப்பும் பண்பாளர் (propagandist) என்று கூறலாம். நான் அவர்கள் தொண்டைப் பாராட்டுவதில் பயனில்லை. என் தந்தையாவர்கள் இருந்து அவர்களே சொல்ல வேண்டும்.

அவர்கள் தமிழிசைக்காகப் பாடுபட்டது எல்லோர்க்கும் தெரியும். தமிழ்ப் பாட்டைப் பாடவேண்டுமென்று தமிழ் நாட்டில் ஒரு சங்கம் அமைந்தது நம் தூதிர்தீர்தமராகும். இப்போது அது தீர்ந்து ஏல்லா இடங்களிலும் தமிழ்ப் பாட்டுக்கள் பாடுகிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் லெ. ப. கரு அவர்கள் ஊரெங்கும் சுற்றித் தமிழிசையை வளர்க்க அரும்பாடு பட்டார்கள்.

தமிழிசைச் சங்கம் 16 ஆண்டுகளாக நடந்து வருகிறது. இப்பொழுது சிலர் அழைப்பில்லாமல்கூட வந்து கலந்து கொள்ளுகிறார்கள். மக்கட்கு ஆர்வம் பிறந்து விட்டது.

மதுரையில் சிறப்பாக விளங்கிய தமிழ் அங்கே உற்சாக மில்லாததால் திருநெல்வேலியில் சென்று சிறப்போங்கியது. அங்கிருந்து சென்னைக்குப் பரவி, இங்கிருந்து அண்ணாமலைப் பல் கலைக் கழகத்தில் பரவியுள்ளது. மதுரையில் பி. டி. இராஜன் அவர்கள் மீண்டும் தமிழைச் சிறப்பிக்க ஏற்பாடு செய்து வருகிறார்கள்.

இந்துமத அறநிலையக் காப்பாளர் திரு. உத்தண்டராம பிள்ளை அவர்கள் இங்குவந்திருப்பது பெரிதும் பாராட்டற் குரியது. தமிழார்வம் மிக உடையவர். நான் அந்த இலாக்கா அமைச்சனாக இருந்தபோது கோயில்களில் தமிழ் வளரவேண்டியவைகளைச் செய்தோம். திருவாளர் T. M. நாராயணசாமிப் பிள்ளை அவர்களும் பெருந்தொண்டு செய்து வருகின்றார்கள். திரு. உத்தண்டராம பிள்ளை அவர்கள் ஆர்வத்தால் பழைய கோயில்கள் பழுது பார்த்துப் பூசைகள் செய்ய ஏற்பாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. கோயில்களில் தேவாரம், திருவாசகம் போன்ற தமிழ்ப் பாடல்கள் பாடப்பட்டு வருகின்றன. இன்னும் தமிழர்கள் நன்றாகப் பாடுபட்டுத் தமிழ் மொழிக்கு நல்ல சேவை செய்ய வேண்டும்.

தமிழகத்தில் தமிழ்ப் புலவர்களும் தமிழ்க் கலைஞர்களும் பெருகி வருவது குறித்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். தமிழை வளர்ப்பதில் ஈடுபடுவோருக்கு ஓய்வு காலத்தில் அமைதியாக வாழ எல்லா வசதிகளையும் அளிக்கும் என உறுதி கூறுகிறேன். தமிழ் ஆராய்ச்சி செய்யும் ஆர்வம் உள்ள தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் வசதிகள் செய்து கொடுக்கப் பட்டுள்ளன.

டாக்டர் மு. வ., ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை போன்றவர்கள் ஓய்வு காலத்தில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் வந்து தங்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு எல்லா வசதிகளும் செய்துகொடுக்கப்படும். அவர்கள் பாடம் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டாம். அங்கு அவர்கள் வேறுவேலை செய்யவேண்டும் என்பது கட்டாயம் இல்லை. கவிமணி அவர்களை அழைத்தோம். அவர்கள் உடல் நலமில்லா திருந்தமையால் வரவில்லை. இன்னும் பலரையும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

நடுவர் திரு. கணபதியா பிள்ளை அவர்களை நூலை வெளியிடுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல நல்ல பணிகளை ஆற்றிவரும் சைவசித்தார்தக் கழகத்தைப் பாராட்டுவதோடு இம் மாநாட்டைத் திறந்துவைக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. லே. ப. கரு. இராமநாதன் சேட்டியார் அவர்கள்
வழங்கிய தலைமையுரை

ராஜா அவர்களே, உயர்நீதிமன்ற நடுவர் அவர்களே, கழக ஆட்சியாளர் வ. சுப்பையா பிள்ளை அவர்களே, பெருமக்களே, வணக்கம்.

பால்-எ] முதலாவது சிற்றிலக்கிய மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகள் நடநடு

இந்த மாநாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கும் வாய்ப்பை எனக்களித்த கழக ஆட்சியாளர் வ. சுப்பையா பிள்ளை அவர்களுக்கு என் நன்றி உரியதாகும். தமிழ்ப் புலவர்கள் பலர் கலந்து கொள்ள தமிழ்ப் புரவலர் ராஜா அவர்கள் திறந்துவைக்க நடுவர்கணபதியா பிள்ளை அவர்கள் நூலை வெளியிடுவது தமிழுக்குப் பெருமையாகும்.

வ. சுப்பையா பிள்ளை அவர்கள் இம் மாதிரி பல மாநாடுகள் நடத்திக் கைதேர்ந்தவர்கள். முன்னரே எட்டுத் தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு முதலியவைகளுக்கு மாநாடுகள் நடத்தியுள்ளார்கள். சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் தமிழ்நாட்டில் முதன்முதல் தோன்றிய பொது நிலையமாகும்.

தூய தமிழ் பேச, எழுத நல்ல வழியைக் காட்டிய இரு பேரறிஞர்களின் படங்கள் திறக்கப்படும். நல்ல தமிழ் பேசவும் எழுதவும் கழகம் பெருந்தொண்டு புரிந்துள்ளது. இதன் சிறப்புக்கள் அனைத்தும் சிறப்பாக வ. சுப்பையா பிள்ளை அவர்களைச் சாரும்.

இம் மாநாட்டை ராஜா அவர்கள் திறந்துவைப்பது பெரும் வாய்ப்புப் பொருத்தமாகும். வ. சுப்பையா பிள்ளை அவர்கள் இன்னும் ஒன்பது மாநாடுகள் நடத்தவேண்டும் என்று கூறினார்கள். 96 வகைப் பிரபந்தங்கள் உள்ளன. அதனால் இன்னும் முப்பது மாநாடுகள் நடத்தலாம். ராஜா அவர்கள் கை ராசியான கை. அவர்கள் திறந்த ஜெமினி ஸ்டூடியோ இன்று புகழ் பெற்றுள்ளது.

இன்று தமிழ்த்தொண்டு செய்பவர்களில் ராஜாவுக்கு ஈடாக வேறு யாரையும் சொல்லமுடியாது. தனித் தமிழ், தமிழ்வளர்ச்சி, தமிழ் ஆக்கம் என்று கூறுகிறார்கள். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் இல்லையேல் இத்தனையும் ஏற்பட்டிருக்குமா என்று புலவர்களைக் கேட்கிறேன்.

அரசர்கள் போய், தமிழ்ச் சங்கங்கள் போய், தமிழ் ஆதரவற்ற நிலையில் இருந்தபொழுது அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் நிறுவப்பட்டது. இன்று நான்கு பேராசிரியர்கள் பணியாற்றுகின்றனர். பல ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கின்றனர். இவ்வளவு தொண்டுசெய்யும் ராஜா அவர்கள் குடும்பம் நீடுழிவாழ்க. என்னைத் தமிழிசைத் தொண்டனாக மாற்றியதே ராஜா அவர்கள் தான்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வெள்ளி விழாவில் சோமசுந்தர பாரதியாருக்கு 'டாக்டர்' பட்டம் வழங்கினார்கள்.

அதன் காரணமாகவே ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்களுக்கு சென்னைப் பல்கலைக் கழக நூற்றாண்டு விழாவில் 'டாக்டர்' பட்டம் அளிக்கப்பட்டது.

ராஜா அவர்கள் கல்விப் பணியில் மட்டுமன்றி அரசியலிலும் பங்கெடுத்துள்ளார்கள். தொடர்ச்சியாக 30 ஆண்டுகள் சென்னை சட்டசபையில் அங்கம் வகித்து வருகின்றார்கள். அவர்களுக்கு என் வணக்கம்.

இந்த மாநாட்டிற்கு உயர்நீதிமன்ற நடுவர் திரு. கணபதியா பிள்ளை அவர்கள் வந்தது பெருமைக்குரியது. தமிழ்பேசும் ஒருவர் நீதிபதியாக இருப்பது தமிழுக்கு நல்லகாலம். இன்னுமொரு நடுவர்க்கும் தமிழ் ஆர்வம் உண்டு என்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். எல்லாம் தமிழிலேயே நடக்கவேண்டும் என்று விரும்புகின்ற இந்தக் காலத்தில் இப்படி நீதிபதிகள் தமிழ் கற்றிருப்பது போற்றுதற்குரியது.

ராஜா அவர்கள் ரேடியோவில் தமிழிசையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். திருச்சி வாறெலி நிலைய டைரக்டர்கள் மதூர், ஈஸ்வரதாஸ் இருவரும் அண்ணாமலை நகர்க்கு வந்த பொழுது தமிழிசையை அதிகமாக ஒலிபரப்புமாறு கேட்டுக் கொண்டோம். இன்று தமிழ்ப் பாட்டுக்கள் பாடப் பலர் முன் வந்துள்ளனர். அவர்களுக்கு ஆதரவு அளிக்கவேண்டும். அதற்கு ஒரு கிளர்ச்சி நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உயர்நீதிமன்ற நடுவர் திரு. கணபதியா பிள்ளை அவர்கள் அளித்த நூல் வெளியீட்டுரை

தலைவரவர்களே, பெரியோர்களே, வணக்கம்.

இந்த அவைக்கு வர என்னை அழைத்தவுடன் என் மனதில் திகில் ஏற்பட்டது. இங்கு வந்து தமிழ் நன்றாகப் பேசத் தெரியாத என்னைப் பேச அழைத்ததற்கு அஞ்சினேன். ஆனால் வ. சுப்பையா பிள்ளை அவர்கள் விடவில்லை. அதனால் ஒப்புக் கொண்டேன். தலைவரவர்கள் எனக்குள்ள தகுதியைப் பற்றிக் கூறிய பெருமை ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாதது. தமிழின்மேல் உள்ள பற்றின் காரணமாகத்தான் ஒப்புக்கொண்டேன்.

இந்தத் தொகுப்பை வெளியிட்டுள்ள தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தினர் கடந்த முப்பத்தேழு ஆண்டுகளாகச் சிறந்த பணியாற்றிவருகின்றனர். தமிழ், சைவம் போன்ற துறைகளில் பல அரிய நூல்களை வெளியிட்டுள்ளனர்.

பரல்-எ] முதலாவது சிற்றிலக்கிய மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகள் ௩௩௭

இது தமிழர்கள் பெருமைப்படவேண்டிய செய்தி. ஆயினும் தமிழையும் தமிழ் இலக்கியங்களையும் விரும்புவதாகக் கூறிக் கொள்ளும் தமிழ் மக்களிடமிருந்து அந்நூல்களுக்குப் போதிய ஆதரவு கிடைக்கவில்லை.

அப்படியிருந்தும் மன ஊக்கம் குன்றாது சைவ சித்தாந்தக் கழகத்தினர் தமிழ்மொழிக்கும் சைவ சமயத்துக்கும் தொடர்ந்து தொண்டாற்றிவருவது குறித்துப் பாராட்டுகிறேன். தமிழ் மறுமலர்ச்சி அடைந்துவிட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆனால் தமிழ் நூல்கள் விற்பனையில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படவில்லையே! இதன் காரணமாகப் பள்ளிப் பாடப் புத்தகங்கள் வெளியிடுவதில் கழகம் ஈடுபட நேர்ந்தது.

தமிழ் இலக்கியத்தை வளமுறச் செய்யவும், பரப்பவும் எவருடைய உதவியாவது தேவையா? இந்த முயற்சியில் கவனமின்றி இருந்ததாக எவரையாவது குற்றம் சாற்றமுடியுமா? வெளிநாட்டார் ஆட்சியில் தமிழ் புறக்கணிக்கப்பட்டது உண்மைதான். ஏனென்றால் அந்தக் காலத்தில் தமிழுக்குப் பதில் வேறுமொழி போதனாமொழியாக இருந்ததால் தமிழ் புறக்கணிக்கப்பட்டது.

தமிழைப் புறக்கணித்ததற்கு வடமொழி காரணமா என்று நீங்கள் சிறிது சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். தமிழ் புறக்கணிக்கப்பட்டதற்குத் தமிழர்களின் கவனக்குறைவே காரணம் என்று நிச்சயமாகக் கூறுகிறேன். தமிழ்மொழியை வளர்க்கப் பிறர் உதவிவேண்டுமா என்று சிந்திக்கவேண்டியதில்லை. வேறு ஒருவரும் நம் மொழிக்குத் தீங்கு இழைக்கமுடியாது.

ஒருவர் தாழ்வுற்றால் பிறரைக் குறை கூறுவதுதான் மக்கள் இயல்பு. இந்த இயல்பை வெல்ல முயற்சி செய்யவேண்டும். பிறரைக் குறைகூறி நாம் நம் குறைகளை நிவர்த்தி செய்ய முடியாது. தனித் தமிழில் பேசமுடியும் என்று கூறப்படுகிறது. பிறமொழிச் சொற்களைக் கடன் வாங்காமல் இருக்கமுடியுமா என்று சிலர் கூறுவார்கள். நம்மிடம் இல்லாதபோது கடன் வாங்கலாம். தவறு இல்லை. கேவலம் இல்லை. ஆனால் இருக்கும் போது கடன் வாங்க வேண்டுமா என்று கேட்கப்படுகின்றது

கடன் வாங்காமல் தமிழ்மொழி இயங்க முடியும் என்பது சங்க காலத்துண்மை. ஆனால் தற்போது ககரு-ஆம் ஆண்டிலும் அம் மாதிரி நிலையில் இருப்பது சாத்தியமா என்றால் முடியாது என்பதுதான் என் கருத்து. எந்த மொழியும் அந்த நிலையை இன்று அடைய முடியாது. மற்ற மொழிகளிலிருந்து கடன் வாங்குவதில் தவறில்லை. ஆனால் அவசியமிருக்கும்போதுதான்

கடன் வாங்கவேண்டும். வழக்கொழிந்த பல தமிழ்ச் சொற்களை மீண்டும் வழக்கிற்குக் கொண்டுவந்து நிலை நிறுத்தச் செய்வது நம் கடமை.

தமிழில் ஆர்வம் மட்டும் இருந்தால் போதாது. அறிவும் ஆராய்ச்சியும் அவசியம். அப்பொழுதுதான் மொழிக்கு வளர்ச்சி ஏற்படும். தமிழ்ப் புலவர்களைப் போற்றுவது எளிது. ஆனால் காப்பது சிரமம். வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கவலை ஏற்படாத நிலையில் தமிழ்ப்புலவர்களை நாம் வைக்கவேண்டும். சமுதாயத்தின் கடமை இது.

தமிழுக்குத் தற்போது நல்லகாலம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆட்சிமொழியாகி விட்டது. பல துறைகளிலும் அரசாங்கம் கொண்டுவரத் தயார். நீதிமன்றங்களிலும் வரப்போகிறது. நாம் அதற்குத் தயாராகி விட்டோமா என்பதுதான் கேள்வி. பேச்சி லின்றிச் செயலிலும் அதற்கு ஆதரவு காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. இளவழகனார் பேச்சு

தலைவரவர்களே, ஏனைப் பெருமக்களே, வணக்கம்.

இந்தச் சிற்றிலக்கிய மாநாடு நல்ல மண்டபத்தில் நல்ல தலைவர்களுடன் நடக்கிறது. சிற்றிலக்கியம் எனப் பெயர் பெற்றாலும் தரத்தில் சிற்றிலக்கியமில்லை. மண்டபம் அரசுத் தன்மை வாய்ந்தது. அரசுத் தன்மை பொருந்திய தலைவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். ஏதாவது தவறு நேர்ந்தால் நீதி உரைக்க நடுவர் இருக்கிறார்கள். எல்லாம் வல்லமைப்பாடாக அமைந்திருக்கும் இங்கு எனக்கும் வாய்ப்பளித்துள்ளமைக்கு நன்றி.

இரண்டு திருஉருவங்கள் திறக்கப்பட வேண்டும். உண்மைத் தலைவர்கள் படங்கள் அவை. திருஉருவங்கள் இரண்டும் ஒரே காலத்தில் ஒரே கொள்கையில் பெருந் தலைவர்களாகப் பணியாற்றியவர்கள். இருவரும் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தோடு தொடர்பு கொண்டவர்கள். ஒரு திருஉருவத்தை அடியேன் திறந்துவைக்க விரும்பினார்கள். அடியேன் எங்கே? அவர்கள் எங்கே? எனினும் உணர்ச்சி காரணமாகச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

அடியேனுக்கு இலக்காக உள்ளவர்கள் கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள். கா. சு. பிள்ளை அல்லது எம். எல். பிள்ளை என்று சொன்னாலே யாவரும் அறிவர். அவர்கள் பெயர் இன்று நிலைத்திருக்கிறது. யாருடைய பெயரும் அவரிடம் ஆற்றல்

பரல்-எ] முதலாவது சிற்றிலக்கிய மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறு

இல்லையேல் நிலைத்திருக்காது. பிள்ளையவர்கள் ஆற்றல் நிரம்பிய வர்கள். அவர்களுடைய சூழல்கள் நல்ல சூழல்கள். தமிழ், ஆங்கிலம், சட்டம் வல்ல பெருமகன். அன்றார் பெயர் நிலை பெறுதற்குக் காரணமாக அவர்கள் செயல்களும் அமைந்து விட்டால் இன்னும் சிறந்தது. அப்படித்தான் இருந்தது.

எந்த நூலானாலும் அவர்களுடைய உள்ளத்தைக் கவர்ந்து விடும். அவர்களோடு சிலகாலம் பயில வாய்ப்பிருந்தது. ௧௯௨௭-௨௮-இல் மூன்று, நான்கு மாதங்கள் அவர் இல்லத்தில் தங்கி யிருந்தேன். ஆகவே அவர்களைப் பற்றி நன்கு அறிவேன்.

அவர்கள் மூன்று கருத்துகளில் உரமுடையவர்கள். ஒன்று அறிவிருந்தால் போதாது அந்தத் துறையில் அன்பிருக்க வேண்டும். தமிழ்மொழியில் சிறந்த அறிவுடன் விளங்குவதோ டல்லாது அதன் மீது பற்றும் கொள்ளவேண்டும். பிறநாட்டில் வாழும்பொழுதுகூட நாடு, மொழி, எல்லாவற்றிலும் பற்றுடன் இருக்கவேண்டும். தமிழில் அறிஞர்கள் பலர் இருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் தமிழ்மீது அன்பில்லாதவர்களாக இருக்கின்றனர். தமிழ்மொழியில், தமிழ் நாட்டில், தமிழ் மக்களில், தமிழர் நலங்களில், தமிழர் பெருமையில், புதிய ஆற்றலில் அன்பில்லாதவர்களாக இருக்கின்றனர். அன்பின்மையால் தீமையாக நடக்கலாம் அன்பிருந்தால் உறுதியாக வாழலாம். இந்த நாட்டில் பல அறிஞர்கள் அன்பில்லாதவர்களாக இருக்கின்றார்களே என்று கா. ச. பிள்ளை அவர்களுக்கு உள்ளூர் வருத்தம் உண்டு.

பிழைப்பதற்காக இன்னொரு நாட்டிற்குப் போவது குறைவான செயல் என்று அவர்கள் கருதினார்கள். பிறர்க்கு உதவும் பொருட்டுத்தான் அயல்நாடு செல்லவேண்டுமென்று எண்ணினார்கள். ஒரு வீட்டிற்குச் செல்லுவதாக இருந்தால் அவர்களுக்கு உதவுவதாக அமைய வேண்டும். பெறுவதற்காக இருந்தால் அது தரக்குறைவுதான். மறுமுறை அந்த வீட்டிற்குச் செல்லும் பொழுது ஏதோ பெறுவதற்காக வந்திருக்கிறான் என்று கருதுவார்கள்.

இரண்டாவது ஆக்கமான கருத்துக்களில் சிந்தனையைச் செலவிடவேண்டும். அதற்கு எழும் எதிர்ப்பைப் பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டாம். ஆக்கமல்லாதவைகளைப் பற்றிப் பழிக்கவும் வேண்டாம், போற்றவும் வேண்டாம் என்று கூறுவார்கள். அவர்களுடைய உள்ளம் எவ்வளவு பெரிய உள்ளம் என்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது

திருவள்ளுவர்,

“செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும்
எஃகதனிற் கூரியது இல்.”

என்று கூறியுள்ளார். கடமையை நீங்கள் செய்யுங்கள். அது தான் செறுநர் செறுக்கறுக்கும் வேலாக அமையும். நாடு ஒங்க வேண்டும். என்ன செய்தால் நாடு ஒங்கும் என்று சிந்திக்க வேண்டும். நம்மை ஊக்கமுடையவர்களாக ஆக்கிக்கொள்ள வேண்டும். எதிர்ப்பைப் பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டாம். நம்முடைய ஊக்கம் எதிரியின் எதிர்ப்பை எதிர்க்கும். எதிரியின் வலிவு குன்றிவிடும். குன்றியபின் எளிதாக வென்றுவிடலாம்.

கா. ச. பிள்ளை அவர்கள் நன்றாகப் படி என்று கூறுவார்கள். எழுதுவதைவிடப் படிப்பதையே முதன்மையாகக் கொண்டவர்கள். எப்பொழுதும் படிப்பதிலேயே காலம் கழிப்பார்கள். ‘உன்னைப் பலப்படுத்து, ஊக்கம்கொள்’ என்று கூறுவார்கள்.

“ஆக்கம் அதர்வினாய்ச் செல்லும் அசைவிலா
ஊக்க முடையா னுழை.”

என்று வள்ளுவர் பெருங் கொள்கையை நான்கூடப் பின்பற்றி ஆங்காங்கே கூறுவதுண்டு பொதுமக்களானாலும் சிறப்பு மக்களானாலும் எல்லோரும் இந்த வழியைப் பின்பற்றினால் நாடு முன்னேற்றமடையும்.

மூன்றாவதாகக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்துக்கொண்டு அதற்காக வாழ்க்கையை ஒப்படைத்துவிடவேண்டும் என்று கூறுவார்கள். நாம் பெறக் கூடிய சுகம் கிடைக்காமல் போகலாம். நாம் பெற்றுள்ள நன்மை மாறிவிடலாம். ஆனால் கொள்கையை மாற்றக்கூடாது. உயிரை விட்டாலும் கொள்கையை விடக் கூடாது. ஏனெனில் நாம் மறைந்து போகலாம். ஆனால் கொள்கைகள் மறையா. நூல்கள் மறையலாம். எண்ணங்கள் இவற்றைவிட அதிகம் நீடிக்கும்.

கொள்கையில் உரம் வேண்டும். நாம் கொள்கையில் உளுத்துப்போய் வாழ்ந்தால் நம் நாடும் உளுத்துப்போகும். கா. ச. பிள்ளை அவர்கள் கொள்கைகளுக்காகவே வாழ்ந்தார்கள். இந்த மூன்று கருத்துக்கள் அடிக்கடி உரைக்கப்பெற்று அடியேன் உள்ளத்தில் சிலைமேல் எழுத்துப்போலப் பதிந்துள்ளன.

இத்தகைய அருங்குணங்கள் படைத்த பெரியாரின் திரு உருவத்தைத் திறந்து வைக்கிறேன்.

டாக்டர். மு. வரதராசனார் அவர்கள் பேச்சு

தலைவரவர்களே, புலவர் பெருமக்களே! வணக்கம். மறைமலையடிகளின் திருஉருவத்தைத் திறந்துவைக்குமாறு என்னைக் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்கி முன்வந்துள்ளேன்.

தமிழ்ப்புலவர்கள் ஒவ்வகாலத்தில் வசதியாக வாழ வழி செய்து கொடுப்பதாக ராஜா. முத்தையா செட்டியாரவர்கள் கூறினார்கள். அவர்களுக்குத் தமிழ்ப்புலவர்களின் சார்பாக என் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மறைமலையடிகள் தனித்தமிழ்க் கொள்கைக்காகப் பெருந்தொண்டு புரிந்தவர்கள். தமிழ்மொழி பிறமொழிக் கலப்பின்றி வாழமுடியாது என்ற கொள்கை நிலவிய காலம் அது. தமிழ்ப்புலவர் ஒருவர் 'ஐந்தெழுத்தால் ஒரு பாடையென்று அறையவும் நாணுவர் அறிவுடையோரே' என்று தமிழ்மொழியைப்பற்றிக் கூறியுள்ளார். தமிழ்மொழிக்குச் சிறப்பெழுத்துக்களான ற, ன, ழ, எ, ஓ என்ற ஐந்தெழுத்துக்களை வைத்துக்கொண்டு அதனாலாயமொழி என்றும் கூற அறிவுடையோர் நாணுவர் என்று அந்தப் புலவர் தவறான எண்ணம் கொண்டிருந்தார்.

மறைமலையடிகள் தனித்தமிழாலேயே எழுதவும் பேசவும் முடியும் என்பதை நிறுவியவர். 'தனித்தமிழ் இயக்கம்' இன்று பெருவாரியாகப் பரவியுள்ளது. இதற்கெல்லாம் காரணம் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே மறைமலையடிகள் துவக்கிய தனித்தமிழ் இயக்கந்தான். தனித்தமிழியக்கத்தின் தந்தை மறைமலையடிகள் என்று கூறலாம்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் பேச்சு மொழிக்கும் எழுத்து மொழிக்கும் இடையே பெரும் பிளவு ஏற்பட விருந்தது. மராத்திமொழியில் பேசியவாரே எழுதிவிட்டதால் பழைய எழுத்துமொழி வேறுபட்டுவிட்டது. ஆனால் மராத்திக்குப் பண்பட்ட இலக்கியம் இல்லை. தமிழ்மொழிக்கோ இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னரே தோன்றிய இலக்கியம் உள்ளது. தமிழர் பண்பாடு ஊன்றிவிட்டது. மரபு நிலைத்து விட்டது. இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மராத்தி, வங்காளம், இந்தி போன்ற மொழிகளில் பேச்சுமொழிக்கும் எழுத்துமொழிக்கும் வேறுபாடு ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆனால் தமிழ்மொழியில் ஏற்பட இருந்த பிளவைத் தடுத்துக் காத்த பெருமை மறைமலையடிகளையே சாரும்.

மறைமலையடிகள் எல்லாவற்றிலும் ஒழுங்கைக் கடைப்பிடிப்பவர். அவர்களுடைய கையெழுத்து அழகாகவும் ஒழுங்

காகவும் இருக்கும். அடிகளுக்குப் பணமுடை ஏற்பட்டது. தாம் எழுதிய நூல்களை அச்சிடத் தம் வீட்டிலேயே ஓர் அச்சகத்தை வைத்திருந்தார். அவர் நூல்களை அச்சிடுவதற்குத் தேவையான பணத்தைப் பேச்சின்மூலம் வாங்கினார். அப்பொழுது தமிழர்கள் அவருடைய பேச்சுக்குப் பணம் கொடுக்கத் தயங்கினார்கள்.

பேச்சுக்குப் பணம் வாங்குவது என்பது புதிதன்று. மேலைநாடுகளில் பேச்சுக்குப் பணம் கொடுத்து வந்தனர். மேலை நாடுகளில் அறிஞர்களுக்கு அரசாங்கத்தின் உதவியும் கிடைத்து வந்தது. மறைமலையடிகள் மேலைநாட்டில் பிறந்திருந்தால் பல சிறப்புக்களைப் பெற்றிருப்பார்.

மறைமலையடிகள் பலதுறைகளிலும் நூலியற்றியுள்ளார். முதன் முதலில் தமிழ்ப்புதினம் எழுதிய தமிழ்ப்புலவர் மறைமலையடிகள் தான் முனிசீப் வேதநாயகம் பிள்ளை வழக்கறிஞர். இவ்வாறே ராஜமய்யர், மாதவையா போன்றவர்கள் பிற துறைகளில் பணியாற்றி வந்தவர்கள். மறைமலையடிகள் தான் தமிழ்ப்புலமையறிவுடன் புதினம் எழுதிய முதல்வர். 'கோகிலாம்பாள், கடிதங்கள்,' 'குமுதவல்லி, நாகநாட்டரசி' போன்ற புதின நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

மேனாட்டு அறிவு நூல்கள் பலவற்றைப் பயின்று அவற்றினின்றும் அரிய கருத்துக்களை எடுத்துத் தம் நூலிலே அளித்துள்ளார். 'மரணத்தின் பின் மனிதர் நிலை,' 'யோக நித்திரை,' 'மனித வசியம்' போன்ற நூல்களில் இத்தகைய கருத்துக்களைக் காணலாம்.

சங்க இலக்கியத்திற்கு அரிய ஆராய்ச்சி நூல்களை எழுதியுள்ளார். பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சி, முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சி போன்றவை அவருடைய சிறந்த இலக்கிய ஆராய்ச்சித் திறனுக்குச் சான்றுகளாம். இத்தகைய அருங்குணங்களையும் அரிய நூல்களை இயற்றும் ஆற்றலையும் பெற்றிருந்த மறைமலையடிகளின் திருவுருவத்தைத் திறந்துவைக்கிறேன். வணக்கம்.

கழக ஆட்சியாளர் திரு. வ. சுப்பையா பிள்ளை
அவர்களின் நன்றியுரை

தலைவரவர்களே, மெய்யன்பர்களே,

இந்த மாநாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கிய லெ. ப. கரு. இராமநாதன் செட்டியாரவர்கள் இன்று நகைச்சுவை படப் பேசினார்கள். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்ப்போ

பால்-ஏ] முதலாவது சிற்றிலக்கிய மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகள் ௩௪௩

சிரியராகப் பணியாற்றுகின்றார்கள். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலுள்ள நான்கு துறைகளில் இவர்கள் புலமைத் துறைத் தலைவர். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர். சிறந்த உள்ளம் படைத்தவர்கள். நல்ல முயற்சியாளர்.

தூங்கும் நேரமல்லாத பிறநேரங்களில் படித்துக்கொண்டே யிருப்பார்கள். ஒத்தே உணரும் தன்மையும் படைத்தவர். இவர்கள் சாகித்திய அகடெமியில் பொறுப்பான பதவி வகிப்பவர்கள். ௧௯௦௧ முதல் ௧௯௩௩ வரை வெளியான நூல்களைப் பற்றிய குறிப்புக்களைச் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அடிக்கடி எனக்கு 'அந்தப் புலவர் வரலாறு வேண்டும், இந்த நூலைப் பற்றிய குறிப்புவேண்டும்' என்று கடிதங்கள் எழுதுவார்கள். இதுவரை இது தொடர்பாக ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட கடிதங்கள் எழுதியுள்ளார்கள். அவர்கள் ஆர்வம் முழுவதையும் என்னால் நிறைவேற்றிவைக்க இயலாமைக்கு மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் இதுவரை ௩௦௦௦ நூல்களைப் பற்றிய குறிப்புக்களைச் சேர்த்து ஒருபெரிய நூல்வடிவில் அச்சிட இருக்கிறார்கள். பிறமொழியினர் யாரும் இவ்வளவு அரும்பணியைச் செய்யவில்லை என்றும் கூறினார்கள்.

இவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக வெள்ளி விழாவில் மலரைத் தொகுக்கும் முழுப் பொறுப்பைப் பெற்றிருந்தார்கள். ஆங்கிலம் அவ்வளவு கற்றதில்லை. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் படித்துப் பண்டிதர் பட்டம் பெற்றவர்கள் வித்துவான் தேர்வில் ௬ ௧௦௦௦ பரிசுபெற்றார்கள். அண்மையில் தருமபுர ஆதினத்தில் இவர்களுக்கு 'முத்தமிழ் வித்தகர்' என்ற பட்டம் வழங்கப் பட்டது. சிறந்த முயற்சியாளர். பண்பாளர். அவரைப் பின்பற்றி நாடு சிறக்குமாக. அவரும் அவர் சுற்றமும் நீடுழிவாழ்க.

அடுத்தது முருகவேள். M. O. L. அவர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள் அண்மையில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்குச் சென்று M. O. L. பட்டம் பெற்றார்கள். இப்பொழுது கிறித்துவக் கல்லூரியில் தமிழ் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றுகின்றார்கள். மறைமலையடிகள் நூல்களில் மிகுந்த பற்றுடையவர்கள்.

திரு. வேங்கடராமச் செட்டியார் இப்பொழுது அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றுகின்றார்கள். முன்னர் திருப்பதி கீழ்க்கலைக் கல்லூரியிலும் தருமபுர ஆதினக் கல்லூரியிலும் பணியாற்றினார்கள்.

திரு சாம்பசிவசர்மா அவர்கள் நல்ல ஆராய்ச்சியாளர். சிற்றிலக்கியங்களிற் பல சுவடிகள் வைத்துள்ளார்கள். அவற்றினின்றும் சிற்றிலக்கியக் குறிப்புக்கள் எடுத்துள்ளேன்.

திரு. மே. வீ. வேணுகோபாலப் பிள்ளை நல்ல அறிஞர். அவர்கள் கையெழுத்து நன்றாக இருக்கும். மறைமலையடிகள் கையெழுத்தைப் போலவே எழுதுவார்கள். பேச்சும் அப்படியே. அண்மையில் அவர்களுக்குக் காஞ்சிபுரத்தில் மணிவிழா நடைபெற்றது. அதற்கு யானும் சென்றிருந்தேன். அவர்களுக்கு இன்று சுரம். அதனால் அவர்க்குப் பதிலாகக் கழகப் புலவர் திரு. தி சங்குப் புலவர் அவர்கள் பேசினார்கள்.

திரு. சிவலிங்கனார் மயிலம் தமிழ்க் கல்லூரிப் பேராசிரியர். சிவசுப்பிரமணியனார் அவரிடம் பயின்று இன்று அவருடன் பணியாற்றுகின்றார். இவர்கள் வித்துவான் பரிசு ரூ ௧000 பெற்றவர்கள்.

திரு. சிங்காரவேலனார் பேச்சு சிங்காரமாக இருந்தது. அவருடைய சொற்பொழிவை நான் முதன் முதலில் திருநெல்வேலி அருணகிரி இசைக் கழகத்தில் கேட்டு மகிழ்ந்தேன். இன்னும் ஒருவரைத் தூதுபற்றிப் பேச அழைத்தேன். அவர்கள் வரவில்லை.

திரு. இளவழகனார் அவர்கள் பேராசிரியர் கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை அவர்களின் படத்தைத் திறந்து வைத்தார்கள். இவர்கள் சங்க இலக்கிய இன்கவித்திரட்டு என்று மூன்று நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்கள். சர். ஆர். கே சண்முகம் செட்டியார் அவர்கள் அந்நூலைப் பார்த்து மகிழ்ந்து பாராட்டினார்கள். கோவையில் இளவழகனருக்குத் தம் வீட்டில் விருந்தளித்து ரூ. நூறும் பரிசளித்தார்கள். இளவழகனார் சிறந்த புலமையாளர். பெரிய புராணம், திருமந்திரம், சிவஞான போதம் பற்றிய சொற்பொழிவாற்றுகிறார்கள். ஆண்டுதோறும் திருக்கழுக்குன்றத்தில் திருமுறைமாநாடு நடத்துகிறார்கள்.

டாக்டர். மு. வ. அவர்கள் மறைமலையடிகள் படத்தைத் திறந்து வைத்தார்கள். அவர்கள் சென்னைக்கு வருமுன்பே அவர்களோடு கழகத்திற்குத் தொடர்புண்டு. பல அரிய நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவர்கள் எழுதிய திருக்குறள் தெளிவுரை மிகச் சிறந்த உரை. இதுவரை ஒரு இலட்சத்து முப்பதாயிரம் படிகள் விற்பனையாயுள்ளன. தமிழ் நாட்டில் இதைப் போல் விற்பனையான வேறுநூல் கிடையாது என்று துணிந்து சொல்லலாம்.

இம்மாநாட்டில் கலந்து, பேசிய அனைவர்க்கும் நன்றி. இம்மாநாட்டிற் கலந்து காலையிலும் மாலைலும் கேட்ட பெருமக்கள் அனைவர்க்கும் நன்றி. வணக்கம்.

முல்லைப்பண் ஆராய்ச்சி

[இராவ்சாகேப் கு. கோதண்டபாணி பிள்ளை]

தொல்காப்பிய காலத்தே முல்லைநிலத்தின் கருப்பொருளாக அமைந்தது முல்லையாழ் என்னும் இசை தொல்காப்பிய காலத்திற்குப் பிறகு, நேர்ந்த மாறுதல்களுக்கு ஏற்ப, வேறுவேறு காலத்தே இவ்விசை வேறுவேறு பெயரைப்பெற்றது என்பர். சங்க இலக்கியங்களில் இது செவ்வழி எனப் பெயர் பூண்டது. இளங்கோவடிகள் இதை முல்லைத்தீம்பாணி என்று சிலப்பதிகாரத்தில் குறிப்பிடுகிறார். சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரைகண்ட அடியார்க்கு நல்லார் இதையே முல்லைப்பண் என்றார். இப்போதோ முல்லையாழ், செவ்வழி, முல்லைப்பண் என்ற பெயர்கள் வழக்கிறந்தன; வேறுவேறு புதிய சொற்கள் வழக்கில் புகுந்தன. யாழ், பண் என்னும் இசைப்பொதுப்பெயர்களும் வழக்கிறந்தன. இசை என்பது பலபொருள் ஒரு சொல்லாக வழங்கப்படுகிறது. இசை என்பது ஏழிசைகளை, (ஏழு சுவரங்களைக்) குறிக்கும் சொல்லாகவும், பண்ணைக் குறிக்கும் சொல்லாகவும், இராகத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாகவும் வழங்குகிறது. பண் என்ற சொல்லும், பாடுந்தொழிலுக்கு ஏற்பப் பண்ணிய இராகத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாகவும், இசையோடு பொருத்திப் பண்ணியபாட்டைக் குறிக்கும் சொல்லாகவும் வழங்குகிறது. பொதுவாக இசை என்பதை இராகம் என்பதாகக்கொண்டு முல்லைப்பண் இப்போது பாடப்பெறும் இசையில் (இராகத்தில்) எப்பெயர் பெறும் எனக் காணுதல் வேண்டும். இப் பண்ணில் அக்காலத்தே பயின்ற நரம்புகள் (சரங்கள்) எவை எனக் காண்போமானால் அவை பயிலும் இக்கால இசையின் பெயரை அறிதல்கூடும். இப் பண்ணின் தொன்மை, முதன்மை, வரன்முறை முதலியன பின்னர் ஆராயப்படும். இப்போது இங்கு நிகழ்த்தும் ஆராய்ச்சியின் நோக்கம் இப்பண்ணில் பயின்ற நரம்புகளைக் காண்பதே.

இவ் வாராய்ச்சியைத் தூண்டியது ராஜா, சர். அண்ணாமலை வேந்தர் தொடங்கிய தமிழிசை இயக்கமே ஆகும். இத் தமிழ்வேள்—பெருங் கொடைவள்ளல், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தை நிறுவித் தமிழை வளர்த்தனர்; தமிழிசை மன்றத்தைத் தோற்றுவித்துத் தமிழ் இசைக்குப் புத்துயிர் அளித்தனர். நாடெங்கும் தமிழ்ப்பாட்டுகள் பரவின; எங்கெங்கும் தமிழிசையே முழங்கத் தொடங்கின. இம்மட்டோடு நின்றாரிலர் அண்ணாமலை வேந்தர்; தமிழ் இசையின் பண்டை உருவத்தைக்

காணப் பண் ஆராய்ச்சிக் குழு ஒன்றையும் நிறுவிச்சென்றார். தந்தையாரினும் ஆர்வம் மிக்கவராய் அவர்தம் திருமகனார் ராஜா, சர். முத்தையா வேந்தர் தமிழ்ப் பணியையும் தமிழிசைப் பணியையும் மேற்கொண்டனர். இவ் விரு வேந்தர்தம் ஆர்வமும், அயரா உழைப்பும், மக்களிடையே பெருங்கிளர்ச்சியை எழுப்பின; உறக்கம் கொண்டவர்களை விழிக்கச்செய்தன. இசைத் தமிழ்ப்புலவர்களும் இயற்றமிழ்ப் புலவர்களுமாகிய பலர் இவ் வாராய்ச்சியில் ஈடுபட்டனர். தமிழ் இசைச் சங்கத்தின் பண் ஆராய்ச்சிக் குழு இம் முல்லைப்பண்ணைப் பற்றிச் சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக ஆராய்ந்து வருகின்றது.

இத்தகு ஆராய்ச்சியை மேற்கொண்டு முல்லைப் பண்ணின் இக்கால வடிவத்தைக் காண முயன்றவர்களுள் சுவாமி விபுலாநந்தர் அவர்களையும், சங்கீதபூஷணம் S. இராமனாதன் அவர்களையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுதல் தகும். ஆனால் இவ்விருவர் முடிவுகளும் ஒன்றிற்கொன்று மாறுபட்டவைகளாக அமைகின்றன. விபுலாநந்தர் ஆய்வின்படி முல்லைப்பண் என்பது ஏழுசுரங்கள் இயன்ற பெரும் பண்களில் (சம்பூர்ண இராகங்களில்) ஒன்றாக அமைகின்றது இராமனாதன் ஆராய்ச்சியின்படி முல்லைப்பண் என்பது ஐந்து நரம்புகள் அல்லது ஐந்து சுரங்கள் பயிலும் பண்திறம் (ஒளடவராகம்) என்னும் இசையாக அமைகின்றது. விபுலாநந்தருக்குப் பின்னே இவ்வாராய்ச்சியை மேற்கொண்ட இராமனாதன் விபுலாநந்தர் முடிவைக் காரணம் காட்டி மறுத்துத் தம்முடிவை நிலைநாட்டினார் இவர். இவ் விருவர் முடிவுகளுக்கும் சிலப்பதிகாரத்தில் காணும் ஆய்ச்சியர் குரவையும், சேக்கிழாரின் ஆனாயநாயனார் புராணத்தில் காணும் குழல் இசையுமே ஆதாரங்களாக அமைந்தன ஒரேவகை ஆதாரங்களைக் கொண்டு இருவர் இருவேறு முடிவுகளைக் கொள்ளுங்கால் அவர்கள் காட்டும் சான்றுகளைத் துருவித்துருவி ஆராய்வது கடமையாகின்றது.

முதலில் இராமனாதன் காட்டும் சான்றுகளை ஆராய்வோம். இவ்வாசிரியர் எழுதிய 'சிலப்பதிகாரத்திசை நுணுக்க விளக்கம்' என்னும் அரியநூலில் இவர் ஆராய்ச்சி விரிவாகக் காணப்படுகிறது. இவர் முதல் ஆதாரமாக ஆய்ச்சியர் குரவையின் ஒருபகுதி, கீழே காட்டப்பட்டிருப்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

கூத்துள்படுதல்

“அவர்தாம் செந்நிலை மண்டிலத்தாற் கற்கடகக் கைகோளுத் தந்நிலையே யாடற்சீ ராய்ந்துளார்—முன்னைக் குரற்கொடி தன்கிளையை நோக்கிப் பரப்புற்ற

கொல்லைப் புனத்துக் குருந்தொசித்தாற் பாடுதும்
முல்லைத்தீம் பாணியென்றாள்
எனாக்
குரல்மந்த மாக இளி சமனாக
வரன்முறையே துத்தம் வலியா—உரனிலா
மந்தம் விளரி பிடிப்பாள் அவள் நட்பின்
பின்றையைப் பாட்டெடுப் பாள்.”

இப்பகுதியிலிருந்து இராமனாதன் பெற்ற முடிவையும் கீழே காண்க.

“பாடுதும் முல்லைத் தீம்பாணி என்று முதலில் கூறின் மையால் இது முல்லைப்பண் என்பது பெற்றும். இளங்கோவடிகள் வாக்கிலிருந்து இதனுள் குரல் இளி துத்தம் விளரி ஆகிய கிளை நரம்புகள் இயலும் என்பதும் அறிந்தோம். முல்லைப்பண் திறம் என்று கூறப்படுகின்றது. திறம் ஐந்து நரம்பால் இயல்வது (ஒளடவராகம்). முல்லைப் பண்ணில் இயலும் நான்கு நரம்புகளை அடிகள் குறித்திருக்கின்றார். ஐந்தாவது எது என்பதனைக் காண்போம். மேற் கூறப்பட்ட நான்கு நரம்புகளும் கிளை யாதலின் ஐந்தாவது கிளையாகுவதும் விளரியிலிருந்து ஐந்தாம் நரம்பாகியதுமான கைக்கிளை தான் ஐந்தாவது நரம்பு என்று கோடல் நேரிது. ஆகவே இது குரல், துத்தம், கைக்கிளை, இளி விளரி, அஃதாவது ச, ரி, க, ப, த, என்ற சுரங்கள் இயலும் இராக மாகிய மோகனம் என்பது தெளிவாகின்றது”.

இராமனாதன் கண்ட முடிவு இது. இவர் முடிவிற்படி, இளங்கோவடிகள் நான்கு நரம்புகளையே குறிப்பிட்டு, ஒரு நரம்பைக் கூறுது விட்டாரானால், இங்கு அவர் குறிப்பிடுவது நான்கே சுரங்கள் கொண்ட ‘திறத்திறம்’ (சதுர்த்தம் அல்லது சுவரந்தர ராகம்) என்னும் இசை எனக்கொள்ளுதல் தக்கதாகுமே. ‘ஒரு சுரத்தை உய்த்துணருமாறு ஏன் விட்டு விட்டார்? செய்யுளில் அதைச் சேர்த்து அமைக்கும் ஆற்றல் அவருக்கு இல்லையா? அல்லது படிப்போரை மயங்கச் செய்தல் அவருடைய நோக்கமா?’ என்னும்கேள்விகளும், பல ஐயங்களும் எழுகின்றன. இவற்றை நீக்கவும், இளங்கோவடிகள் வெளிப் படையாகக் கூறுது விட்ட நரம்பு ஒன்று உண்டு என்பதை வலியுறுத்தவும் அந் நரம்பும் கைக்கிளை நரம்பு என்பதைக் காட்டவும், சேக்கிழாரின் ஆனாய நாயனார் புராணத்திலிருந்து இரண்டு சான்றுகளை இராமனாதன் காட்டுகின்றார். அவற்றையும் ஆராய்வோம். அச் சான்றுகளைக் காட்டுமிடத்து அவர் கூறுவதாவது:

“முல்லைப்பண் தற்போது வழங்கும் மோகனம் என்னும் இராகம்தான் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தும் குறிப்பொன்று சேக்கிழாரின் ஆயுய நாயனார் புராணத்தில் உள்ளது.

‘வள்ளலார் வாசிக்கும்மணித் துளைவாய் வேயங்குழலின் உள்ளுறை அஞ்செழுத்தாக ஒழுகிஎழு மதூரஓலி.’ (ஆயுய-௨௧.)

என்றதால் குழலில் ஐந்து எழுத்துக்கள் இயன்றன என்பதாகின்றது. ‘ச, ரி, க, ம, ப, த, நி என்று ஏழு எழுத்தால்’ என்ற இடத்தும் சுரங்களை எழுத்து என்று கூறியிருத்தலால், குழலில் ஐந்து சுரங்களாக இயன்ற ஒலி என்று பொருளாகின்றது. பஞ்சாட்சரம் என்னும் பொருள் குறிப்புப் பொருளாகக் கிடைத்தாலும் வேயங் குழலின் உள்ளுறை அஞ்செழுத்து என்றமையால் ஐந்து சுரங்கள் என்ற பொருள் நேரிது.”

மேலே எடுத்துக் காட்டிய புராணச்செய்யுளின் இரண்டு அடிகளை மாத்திரம் பிரித்தெடுத்துப் பொருள் காணாது, அவற்றிற்கு முந்திய செய்யுட்களுடன் வைத்துப் பொருள் காணாதல் வேண்டும். “ஆறுலவு சடைமுடியார் அஞ்செழுத்தின் இசைபெருக” (பாட்டு-௨௫) என்றும் “வன்பூதப் படையாளி ஐந்தெழுத்தும்” (பாட்டு-௨௨) என்றும் கூறும் பாக்களுடன் இராமநாதன் காட்டிய அடிகளை வைத்துக் காணுங்கால் “உள்ளுறை ஐந்தெழுத்து” எனச் சேக்கிழார் கூறியவை திருவைந்தெழுத்துக்களே என்பது பெறப்படும். இது குறிப்புப் பொருள் அன்று; நேரானபொருள். நாயனார் திருவைந்தெழுத்தால் குழலில் வாசித்தவை ஐந்து சுரங்களே என்று கொள்ளவும் இடமின்று; “எடுத்த குழற்கருவியினில் எம்பிரான் எழுத்தைந்தும் தொடுத்த முறை ஏழிசையின் சுருதிபெற வாசித்து” என அப் புராணத்தின் கச-வது பாட்டு கூறுகின்றதால் திருவைந்தெழுத்தையே ஏழு சுருதிபெற வாசித்தார் என்று கொள்வதே தக்கதாகும். பெரியபுராணத்திற்குப் பேருரை வகுத்த சம்பந்த சரணலய அடிகளார் (C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார்) “உள்ளுறை அஞ்செழுத்தாக” என்பதற்குக் கூறிய விளக்க உரை இங்குக் கருதற்கு உரியது. அவர் கூறுவது: “பண்ணிசைக்கு உள்ளுறைப் பொருள்வேண்டும். உள்ளுறையில்லாத வெறும் பண்ணும் இராகமும் தாளமும் பயனிலவாம்***ஆயுய நாயனாரைச் சிவபெருமானின் திருமுன்பு எப்போதும் வாசித்துக்கொண்டே இருக்கப் பண்ணினதும் இசையின் உள்ளுறையாகிய திருவைந்தெழுத்தே யாகும். நோய்போக்கி உயிர் காக்கும் மருந்துக்குமேல் இனிய கட்டிபூசி உண்பிப்பதுபோலப் பிறவிநோய் நீக்கி உயிருக்கு மீளா இன்பந்தரவல்ல ஆதிமந்திரமாகிய சீபஞ்சாக்கரத்தினை உயிர்கள் இன்பமாரப் பருகுதற்கு இசை மேற்பொதியும் கட்டி

போல உதவியதேயன்றிப் பிறிதில்லை என்க.” உள்ளுறை என்பதற்கு இதுவே தக்கதோர் உரையாகின்றது. ஆதலின் இராமனாதன் காட்டிய முதற்சான்று, பயனற்றதாகின்றது.

இராமனாதன் காட்டும் மற்றொரு சான்றாவது :—

“மாறு முதற்பண்ணினபின் வளர்முல்லைப் பண்ணுக்கி
ஏறிய தாரமும் உழையும் கிழமைகொள இடுந்தானம்
ஆறுலவு சடைமுடியார் அஞ்செழுத்தின் இசைபெருகக்
கூறியபட்டடைக்குரலாம் கொடிப்பாலையில் நிறுத்தி.”

(ஆயு - 25.)

என்றமையால் முல்லைப் பண்ணை முதலில் வாசித்து அதனுள் உழையும் தாரமும் சேர்த்துக் கோடிப்பாலையாக வாசித்து’ என்றார். ஆகவே முல்லைப் பண்ணில் உழையும் தாரமும் இயலா என்பது பெறப்படுகின்றது எஞ்சிய குரல், துத்தம், கைக்கிளை, இளி, விளரி ஆகிய ஐந்தும் இயன்றமையும் பெறப்படுகின்ற தன்றோ! ஐந்தாம் நரம்பு கைக்கிளையாதல்வேண்டும் என்னும் கருத்தை இப் பாடல் வலியுறுத்துகின்றது.”

இதே பாட்டை எடுத்துக்காட்டி விபுலாநந்த அடிகளார் கூறுவதையும் கீழே காண்க :—

“முல்லைப் பண்ணுக்குக் கோடிப்பாலை கொண்டதுமன்றி, அது தாரமும் உழையும் கிழமைகொளும் எனவும் கூறினார். அங்ஙனமாதலின் கரஹரப் பிரியா ராகத்தினைக் காந்தார நிஷாதங்கள் அம்சசுரமாகப் பாடுமிடத்துச் செவ்வழிப்பண் தோன்றும் என அறிகிறோம்.” (யாழ் நூல் பக்கம் ௨௮௮) அடிகளார் கருத்தின்படி இது கோடிப்பாலை என்னும் கரஹரப்பிரியா இராகம். இந்த இராகம் ஏழு சுரங்கள் கொண்ட சம்பூர்ண இராகம். இவ் வேழுசுரங்களுள் தாரமும் உழையும் கிழமை கொளப்பாடு மிடத்து முல்லைப்பண் தோன்றுமென்பது அவர் கருத்து. (யாழ் நூல் பக்கம் ௨௮௦.)

“தாரமும் உழையும் என்பதற்குக் காந்தார நிஷாதங்கள் என அடிகளார் கூறியது இக்கால இசைப் புலவர்கள் கொள்கைக்கு மாறுபட்டது. இம் மாறுபாட்டை ஆராய்ந்து துணிதல் இப்போது வேண்டுவதன்று. தாரம் உழை என்ற தமிழ்ப் பெயர்களைக் கொண்டே இங்கு ஆராய்தல் சாலும்.

மேலே கூறியவாறு இரு ஆசிரியர்களும் தாங்கள் தங்கள் கருத்துக்களைக் கூறினார்களேயன்றி எடுத்துக் காட்டிய பாட்டி லிருந்து அக் கருத்துக்கள் எவ்வாறு பெறப்படுகின்றன எனக் காட்டினார் இவர். அவரவர்கொண்ட கருத்துக்கேற்பப் பாட்டிற்கு

உரைகூறிக் காட்டினாரும் இலர். ஆதலின் இவ்விருவர் கருத்தின் நிலைமையைச் காணப், பாட்டிற்கு நாம் இப்போது உரை காணல் வேண்டும்.

இவ்விரு ஆசிரியர்களும் மாறுகொளப் பொருள் காணுமாறு அமைந்தது இப் பாட்டின் “ஏறிய தாரமும் உழையும் கிழமை கொள இடுந்தானம்” என்னும் வரி எனத் தோன்றுகின்றது. ‘ஏறிய தாரமும் உழையும்’ என்பது ஏற்றமான அலகுகள் அல்லது சுருதிகளைப் பெற்ற தாரமும் உழையும் எனப் பொருள் படும். தாரமும் உழையும் பூரண அல்லது தீவிர சுருதிகளாக ஒலிக்குமாறு எனவும் பொருள் கூறுவர். இவை கிழமை கொள இடுந்தானம் என்பதற்கு இவை (தாரமும் உழையும்) உரிமை கொள்ள அல்லது பொருந்தப் பெய்யும் சுரத்தானங்கள் எனப் பொருள் கண்டார்போலும் இராமனாதன். அவர் கருத்தின்படி நாயனார் முதலில் முல்லைப் பண்ணை வாசித்தார். அப்பண்ணில் ஏறிய தாரமும் உழையும் கிழமை கொள்ளுமாறு இடும் (சேர்க்கும்) சுரத்தானங்களின் இசை பெருகக் கோடிப்பாலையில் நிறுத்தினார். இவ்வாறு பொருள் கண்டால் முல்லைப் பண்ணில் தாரமும் உழையும் நீங்கிய ஐந்து சுரத்தானங்களே பயின்றன. அவற்றுடன் இடும் தானங்கள், தாரமும் உழையும் சேர, முல்லைப்பண் கோடிப்பாலையானது என்ற முடிவைப் பெறுகிறோம்.

அடிகளாரோ இவ்வாறு பொருள் கண்டார் இலர். அவர் கிழமை என்பதற்குப் ‘பலமுறை பயின்று வரும்’ எனப் பொருள் கண்டார். மற்றோர் இடத்தில் அடிகளார் “வடமொழி அம்சம் தமிழிற் கிழமை. பலமுறை பயின்று வருதற்குரியதாதலின் அம்சத்தை வடநூலார் ஜீவசுரம் எனவும் கூறுவர். கிழமை என்னும் தமிழ்ச் சொல் உரிமை என்னும் பொருளினதாய்ப் பலமுறை பயின்று வருதலையே குறிக்கின்றது.” எனக் குறிப்பிடுகின்றார் (யாழ் நூல் பக்கம் ௧௩௩). ஏறிய தாரமும் உழையும் கிழமைகொள இடுந்தானம் என்ற வரிக்கு, ‘ஏறிய தாரமும் உழையும் ஜீவசுரமாகப் பயிலுமாறு வாசிக்கும் தானங்கள்’ எனப் பொருள் கண்டார்போலும். அடிகளார் கருத்தின்படி தாரமும் உழையும் சாதாரண சுரங்களாக இருந்தவை முல்லைப் பண்ணில் ஜீவசுரமாக வாசிக்கப்பட்டன. இவ்வாறு பொருள் கண்டால் முல்லைப்பண் ஏழு சுரங்கள் கொண்டது என்னும் முடிவைப்பெறுகிறோம்.

‘இடும் தானம்’ என்பதில் இடும் என்ற சொல்லுக்குப் பெய்யும், கொடுக்கும் என்னும் பொருள்களே சிறப்பாக அமையும் எனினும் சாதாரண சுரங்களை ஜீவ சுரங்களாக்கினார்,

அல்லது ஜீவ சுரங்களாகப் பெய்து வாசித்தார் என்பதும் தவறன்று. இராமனாதன் இடும் என்னும் சொல்லை முக்கியமாகக் கொண்டு பொருள் கண்டார்போலும். அடிகளாரோ 'கிழமை' என்னும் சொல்லை முக்கியமாகக்கொண்டு பொருள்கண்டார்போலும் இவ்வாறு இருவேறு பொருள் காணுமாறு அமைந்த ஆராய நாயனார் புராணச் செய்யுள் ஒரு முடிவையே வற்புறுத்த வலியற்றதாகின்றது. ஆதலின் இச் செய்யுளிலிருந்து இளங்கோவடிகள் வெளிப்படையாகக் கூறுது விட்டுவிட்ட சுரம் ஒன்று உண்டு எனத் துணிவதற்கு இடமில்லை. இளங்கோவடிகளின் பாடற் பகுதியையே மீண்டும் ஆராய்வோம். அடிகள் கூறியன நான்கு சுரங்கள் தாமோ? அவற்றிற்குமேல் ஒன்றையும் குறிப்பிட்டிலரா? என்பவற்றை மீண்டும் கருதுவோம். முன் கூறிய பாடற் பகுதியில் பிற்பகுதியை இப்போது ஆய்வோம்.

“சூரல் மந்தமாக இளி சமனாக
வரன்முறையே துத்தம் வலியா—உரனிலா
மந்தம் விளரிபிடிப்பான் அவள் நட்பின்
பின்றையைப் பாட்டெடுப்பான்.”

என்பது நாம் ஆழ்ந்து காணத்தக்க பகுதி. இதற்கு அடியார்க்கு நல்லார் உரை:—

“மந்தோச்ச சமம் கூறுவார்:—(இ - ள்.) பாட்டெடுக்கின்றவள் தன்னட்பு நரம்பாகிய துத்த நரம்பாகியவட்குப் பற்றுப் பாடுகின்றாள்.”

இவ் வுரையையும் பாட்டையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு இராமனாதன் கூறியவற்றை முன்பே கண்டோம். அவர் முடிவின் படி நான்கு நரம்புகளே இப் பாட்டில் குறிப்பிடப்பட்டனவா அல்லது அவற்றிற்கு மேலும் வேறு நரம்புகள் குறிப்பிடப்பட வில்லையா? சூரல் மந்தமாக இளிசமனாக துத்தம் வலியாக விளரி மந்தமாகப் பிடிப்பான் எனக் கூறியதோடு நான்கு நரம்புகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவற்றோடு பாட்டு நின்றுவிடாது. விளரியைக் கூறிய பிறகு 'அவள் நட்பின் பின்றை' என மற்றொரு நரம்பையும் பாட்டுக் குறிப்பிடுகிறது. இளங்கோவடிகள் நான்கு நரம்புகளைக் கூறுவதோடு நில்லாது வேறு நரம்பு ஒன்றையும் கூறுகிறார் ஆனால் அவ்வாறு வேறு ஒரு நரம்பைக் குறிக்கும் சொற்களுக்கு உரையாசிரியர்கள் நட்பு நரம்பு என்று பொருள் கண்டார். ஆதலின் ஐந்து நரம்புகளே பாட்டில் குறிப்பிடப்படுகின்றன. அவற்றுள் நான்கு கிளைமுறை உறவு கொண்டவை, எஞ்சிய ஒன்று உரையாசிரியர் கருத்தின்படி நட்புமுறை கொண்டது.

ஒரு நரம்பிலிருந்து ஐந்தாம் நரம்பு கிளை நரம்பு என்பது இசைநூல் முறை. குரலிலிருந்து இனி ஐந்தாம் நரம்பு; இனியிலிருந்து ஐந்தாம் நரம்பு துத்தம்; துத்தத்திலிருந்து ஐந்தாம் நரம்பு விளரி. ஐந்தின் வரிசையிலேயே இந்த நரம்புகள் பாட்டில் கூறப்படுவதை நாம் குறிக்கொள்ளல் வேண்டும். இவ்வாறு ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்று ஐந்தாம் நரம்பாக அமைக்கும் கிளை முறை, இசை முறைகளில் மேன்மை பெற்றது. இதையே சட்ஜபஞ்சம உறவு (சம்வாதித்துவம்) என்பர். இவ்வாறு கிளை முறைப்படி நான்கு சரங்களை விளரி வரையில் ஐந்தின் தொடர்பையே கூறி வந்த அடிகள் விளரியைக் கூறிய பிறகு திடீரென்று நட்பு முறைக்கு மாறுதல் எதற்கு? மாறியதற்குக் காரணம் வேண்டும். நட்புமுறை என்பது ஒரு நரம்பிலிருந்து மற்றொரு நரம்பு நான்காம் நரம்பாக அமைத்து இசை கூட்டுவது.

ஒரு இசையில் கிளைமுறை (ஐந்தின் தொடர்பு முறை) அல்லது நட்புமுறை (நான்கின் தொடர்புமுறை) பயிலுதல் மரபு. இது மரபு மட்டுமன்று; இஃதே இசை இலக்கணமும் என்பர். இவ்வாறன்றி நரம்புகளில் ஒன்றோ பலவோ ஒரு முறையிலும் வேறு சில மற்றொரு முறையிலும் கலந்து இசை அமைத்தல் எங்குமில்லை; இந் நாட்டில் மட்டுமன்று, எந்நாட்டிலும் இல்லை என்பர். உரையாசிரியர்கள் கூறுவதை விட்டுவிட்டு அடிகள் சொற்களையே இப்போது கருதுவோம். 'நட்பின் பின்றையைப் பாட்டெடுப்பாள்' என்றார். அடிகள் 'பாட்டெடுப்பாள்' என்றே கூறுகிறார். பாட்டை எடுப்பதாயினும், முடிப்பதாயினும், விரிப்பதாயினும், நிரவுவதாயினும், எல்லாம், இந்த இசை இலக்கணத்தையே பின்பற்றல் வேண்டும். எடுப்பது தொடர்வது முடிப்பது முதலிய யாவும் ஐந்தின் தொடர்பில் அல்லது கிளை முறையிலேயே நிகழ்தல் வேண்டும், அல்லது நட்பு முறையில் நிகழ்தல் வேண்டும். எந்த முறையைக் கையாளினும் ஒரே முறையை ஒரு இசையில் கையாளுவதே இசைநெறி. கலப்பு முறைகளைக் கையாளுதல் தவறு. ஆதலின் கிளைமுறை கொண்ட இசையில் அல்லது இராகத்தில், பண்ணில் அல்லது பாட்டில், ஐந்தின் தொடர்புமுறை நரம்புகளே பயில்வன; நட்புமுறை நரம்புகள் அதில் எந்த இடத்திலும் பயிலா.

இசை நுட்பங்கள் பலவற்றை, இசை முறைகளை, இசை இலக்கணத்தைத் தம் காவியத்தில் பல இடங்களில் உணர்த்தும் இசைப் பேரறிஞர் இளங்கோவடிகள் இப் பாட்டில் இசை இலக்கணம் பிழைபடக் கூறியிரார் என்பது திண்ணம். ஐந்தின் தொடர்பு முறையையும் நான்கின் தொடர்பு முறையையும் கலந்து ஒரு பாட்டு நிகழ்ந்ததாக இசைக்கலை இளமாணுக்கனும்

கூறான். உரையாசிரியர்கள் உரைகளை நன்றாக ஆழ்ந்து ஆராய்தல் வேண்டும். முற்றும் உணர்ந்தாரிடத்தும் 'முக்குண வயத்தால் முறைமறந்தறைதல்' நிகழ்வது இயல்பே என்பர்.

அடிகள் கூறிய 'பாட்டெடுப்பாள்' என்பதற்கு அடியார்க்கு நல்லார் பற்றுப்பாடுகிறாள் என உரை கூறினார். 'பாட்டெடுப்பாள்' என்னும் சொல்லுக்கு உரை கூறலும் வேண்டுமோ? பாட்டெடுப்பாள் என்னும் சொல்லுக்கு, பாட்டெடுப்பாள் என்பதே எளிய உரை. இதைவிட எளிய சொல்லைக் காணல் அரிது. வேண்டுமானால் பாட்டைத் தொடங்குவாள் எனக் கூறலாம். இவ்வாறு கூறாது பற்றுப் பாடுகிறாள் என ஏன் உரை கூறினார்? இளங்கோவடிகள் பாட்டிற் கண்டவாறு பாட்டெடுப்பாள் என்றே உரை கூறினால் மேலே கூறிய இசை மரபுக்கு முரண் ஏற்படுகின்றதே! தமிழ் இசை முறைக்கே கருவூலமாக அமைந்த அடிகள் இவ்வாறு இசை மரபுக்கு மாறாகவா கூறியிருப்பார்! பாட்டெடுப்பாள் என வேறு கருத்தை உணர்த்தவே ஆண்டிருத்தல் வேண்டும் என உரையாசிரியர் கருதினார் போலும். ஆதலின், 'பற்றுப் பாடுவாள்' எனப் பொருள் கூறினார் எனத் தோன்றுகிறது. பாட்டெடுப்பாள் என்பதற்கு யாது உரை எனத் தெரியாதோருக்காகக் கூறிய விளக்க உரை அன்று 'பற்றுப் பாடுவாள்' என்பது; உரையாசிரியர் கண்ட இசை மரபு முரணை நீக்கக் கூறிய உரையே ஆதல் வேண்டும்.

'பற்றுப்பாடுவாள்' என்னும் சொல் எப்பொருள்தரும்? 'பற்றுப்பாடுவாள்' என்பது வழக்கிறந்தசொல். இக் காலத்தில் யாரும் இச்சொல்லை ஆளக் காணோம். பாட்டெடுப்பாள் என்னும் சொல்லும் பற்றுப்பாடுவாள் என்னும் சொல்லும் ஒரே பொருளைத் தாரா; தருவன ஆயின் மேலே காட்டிய இசை முரண் இங்கும் ஏற்படும். பாட்டெடுப்பாள் என்பதே உரையாசிரியரின் கருத்தாயின் பாட்டெடுப்பாள் என்னும் எளிய சொல்லைப் 'பற்றுப்பாடுவாள்' என மாற்றியிரார். பற்றுப்பாடுதல் என்பது வழக்கிறந்த சொல் ஆயினும் அஃது எப்பொருளில் முன்பு வழங்கப்பட்டது எனக் காண முயல்வோம்.

இச் சொல்லைக்குறித்து யாழ்நூல் பக்கம் - ௭௯-இல் ஒரு சிறுகுறிப்பைக் காணலாம். "பற்றுப் பாடுகிறாள் என ஆய்ச்சியர் குரவையினுள்ளும், 'ஒற்றுறுப்புடைமையின் பற்று வழிச் சேர்த்தி' எனப் புறஞ்சேரியிறுத்த காதையுள்ளும் கூறப் படுதலின் கிளை இயைபினைப் பற்று என வழங்குதல் காண்கின்றோம்" என விபுலாநந்த அடிகள் குறிப்பிடுகிறார். இக் குறிப்பை

வைத்து நோக்கினும் பற்றுப்பாடுதல் என்பது கிளை இயைபிற் பாடுவதையே குறிக்கின்றது. ஆனால் மற்றோரிடத்தில் யாழ்நூல் பக்கம் - கடக-இல் “ பாட்டுநின்ற ஆதார சுருதிக்குக் கிளை யாகவோ, நட்பாகவோ அமைந்த சுரத்திலெடுத்து, ‘ இணை நரம்புடையன அணைவுறக்கொண்டு’ பாடுதல் பற்றுப்பாடுதல் எனப்படும்” என்றும் குறிப்பிடுகிறார். பற்றுப்பாடுதல் என்பது எடுக்கும் பாட்டை வேறு ஒருவர் பற்றிப்பாடுதற்காகப் பாடுதல் எனக் கொள்ளத்தகும்போலும். இவ்வாறு பாடுதல் வாரம் பாடுதல் எனப்படும். ‘ வாரம்பாடும் தோரியமகளிர்’ என்றார் அடிகள், மற்றோர் இடத்தில். பாடிய பாட்டை நட்பியைபில் பற்றிப் பாடலாம் என்ற மரபு அடியார்க்குநல்லார் காலத்தே இருந்ததுபோலும். துத்தம் விளரிக்கு நட்பு நரம்பாயினும் அடிகள் கூறிய கிளை நரம்புகளுள் ஒன்றும் ஆதலால் துத்தத் திற்குப் பற்றுப்பாடியது முறையே போலும் ஆதலின், பாட்டெடுப்பாள் என்பதில் நேரும் இசைமரபின் வழுவை ஆசிரியருக் காக்காது உரையாசிரியர் பற்றுப்பாடுவாள் என மாற்றி உரை கூறினார் போலும்.

இனி, ‘பாட்டெடுப்பாள்’ என்பதற்குப் பற்றுப்பாடுவாள் எனப் பொருள் கொண்டாலும், பாட்டைத் தொடங்கினாள் என்றே பொருள் கண்டாலும் இசைவழு நீங்குதல் இல்லை. இன்னும் பல சிக்கல்கள் இங்குப் பொதிந்துள்ளன. ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்ட பகுதியும் அதன் உரையும் மிகச் சிக்கலானவை. இவற்றுள் காணும் சிக்கல்களைத் தெளிவுபெற அறிந்து, அதன்பின் அவற்றை நீக்குதற்கு முயல்வோம். இவற்றுள்,

“ அவர்தாம் செந்நிலை மண்டிலத்தாற் கற்கடகக் கைகோலத் தந்நிலையே யாடற்சீ ராய்ந்துளார்—முன்னைக் குரற்கொடி தன்கிளையை நோக்கிப் பரப்புற்றக் கொல்லைப் புனத்துக் குருந்தொசித்தாற் பாடுதும் முல்லைத் தீம்பாணி என்றாள்.”

என்னும் வரிகளிற் காணும் குழப்பத்தை முதலில் அறிந்து கொள்வோம்.

பாடுதும் என்றது யாரை நோக்கி?

‘ குரற்கொடி தன்கிளையை நோக்கிப் பாடுதும், முல்லைத் தீம்பாணி என்றாள்’ எனப் பாட்டுக் கூறுகின்றது.

(தொடரும்)

தமிழ்ச்செல்வி தாலாட்டு

[நல்லிக்கவி, திரு. அ. இளங்கோவன்]

பூவாமும் மானிடர்க்குப் புலத்துறையின் பந்தரவே
நாவாமும் தலமாக நாகரிகத் தோடுதித்தாய்!

மூவாது மூத்தவளே! மொழிக்குலத்தின் முதன்மகளே!
தாவாத தளிர்ந்தருவே! தமிழ்ச்செல்வி தாலேலோ! (க)

தாயாகப் பலமொழிகள் தமைப்பயந்த கன்னிநல்லாய்!
சேயாகப் பெறவெண்ணைத் திருக்குறிப்பில் வைத்திருந்தாய்!
ஆயாத கலையிலையென் றருங்கலையெல் லாமுடையாய்!
சாயாத புகழ்தழுவும் தமிழ்ச்செல்வி தாலேலோ! (உ)

பன்னாட்டு மொழிகளிலும் பண்புமிகப் படைத்தவளே!
தென்னாட்டு மொழியரசீ! தேசத்தை யாண்டபல
மன்னாதி மன்னவர்தம் மனங்கவர்ந்த மதிமகளே!
தன்னாட்சி பெற்றவளே! தமிழ்ச்செல்வி தாலேலோ! (ங)

எங்கெங்கு வாழ்ந்தாலும் எல்லோரும் ஒருதாயின்
அங்கமெனக் கொண்டன்போ டாதரிக்கும் பலபுலவர்
தங்கத்தில் மணிதன்னில் தந்தபணி யணியணிந்து
சங்கத்தில் வளர்ந்தவளே! தமிழ்ச்செல்வி தாலேலோ! (ச)

எப்பாலும் எத்திசையும் எந்நாடும் ஏகியுன்னை
ஒப்பாரும் மிக்காரும் உலகெங்கும் காணாமல்
எப்போதும் உனைப்பரவி இசைபரப்பும் புலவோரைத்
தப்பாமற் காத்துவரும் தமிழ்ச்செல்வி தாலேலோ! (ஊ)

கள்ளதிலே போதையைப்போற் காவியத்திற் போதையுறத்
தெள்ளியசெஞ் சொல்லுடையாய்! தெவிட்டாத பாட்டதனால்
உள்ளத்தைக் கொள்ளையடித் துறவாடு வித்தென்னைத்
தள்ளாமல் தழுவுகிற தமிழ்ச்செல்வி தாலேலோ! (கூ)

பகைமிக்க மாற்றார்தம் பண்பற்ற சூழ்ச்சியிலும்
தொகைமிக்க அன்னியர்தம் தொடர்சூழ்ந்த நிலையினிலும்
வகைமிக்க வருங்கலைகள் வளர்வித்து வளர்கின்ற
தகைமிக்க தளிரியலே! தமிழ்ச்செல்வி தாலேலோ! (கூ)

செய்திகளும் குறிப்புக்களும்

(க) இந்தித் திணிப்பு காந்தியார் கருத்துக்கு மாறானது

“இந்தி பேசாத மக்களின்மீது இந்தியைத் திணிப்பது நாட்டுத் தந்தை காந்தியடிகளின் அறிவுரைகளைப் புறக்கணிப்பதாகும். அத்தகைய வர்கள் இன்னு செய்யாமைக் கொள்கையை மீறி நடப்பவர்களாவார்கள். மக்கள் ஒப்புதலுக்கு மாறாக ஒரு காரியத்தைச் செய்தல் வன்முறை களுக்கு ஈடாகும்

“இந்தியைப் புகுத்தினால் நாட்டில் ஒற்றுமை ஏற்படுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஒற்றுமையென்பது ஒரு ஒப்பணக்கோ முகப் பூச்சுக்கோ செய்யப்படுவதல்ல. அது உள்ளத்திலிருந்து எழவேண்டிய பொருள். பல மாநிலங்களுக்கு அநீதியை விளைத்துவிட்டு ஒற்றுமையை எப்படி நிலைநாட்ட முடியும்? இதனால் ஒற்றுமை குறையுமே யொழிய அதிகப்படாது என்பது உறுதி. இந்தி தங்களது தாய்மொழியாகு மென்று தென்னாட்டினர் சிறிதும் நினைப்பதற்கில்லை. அஃது அப்படித் தாய்மொழியானால்தான் நாட்டுமொழியாக முடியும். அது முடியாத காரியம். இந்தியை உங்கள்மீது திணிக்கமாட்டோம் என்று முதலமைச்சர் உறுதியளித்திருப்பது இந்தியை உங்கள் தாய்மொழியாகச் செய்ய மாட்டோம் என்றுதான் பொருள் படுமே தவிர, அதற்கு வேறு பொருள் இல்லை.” இது, கடந்த 21-2-53-ல் மயிலாப்பூர் ஓய். எம். சி. ஏ-யின் ஆதரவில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில் திரு. சி. இராசகோபாலாச்சாரியாரவர்கள் பேசிய பேச்சாகும்.

குறிப்பு: இந்தியைத் தென்னாட்டின்மீது, நாட்டு மக்களின் விருப்பத்திற்கு மாறாகத் திணிப்பது எத்துணைத் தீங்கு பயப்பது—முறை கேடானது—இன்னு செய்யாமைக்கு முரணானது என்பதற்கு அன்பர் ஆச்சாரியாரின் இக் கருத்துரைகளே போதிய சான்றுகளாகும். இந்தித் திணிப்புமுறை காந்தியடிகளின் கருத்துக்கு மாறானது என்று விளக்கிய பின் வேறு என்ன விளக்கம் தேவை?

(உ) தமிழறிஞர்களுக்குப் பாராட்டு

கடந்த 2-3-53-இல் சென்னை திருத்தக்க தேவர் இலக்கிய மன்றத்தின் சார்பில் திரு. தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கட்குப் பாராட்டு வழங்கவும், தமிழகத்திற்கு வந்திருக்கும் செக்கோஸ்லவாக்கிய நாட்டைச் சேர்ந்த தமிழறிஞர் திரு. கயில் சுவெலபில் அவர்கட்கு வரவேற்பளிக்கவும் டாக்டர், ரா. பி சேதுப்பிள்ளையவர்கள் தலைமையில் ஒரு பொதுக்கூட்டம் நடைபெற்றது. அதுகாலே திரு. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்களுக்கு ஒரு வெள்ளிப் பேழை பரிசாக வழங்கப்பட்டது. திரு. சுவெலபில் அவர்கட்கு ஒரு வரவேற்பிதழ் படித்தளிக்கப்பட்டதுடன் 500 ஆண்டுகட்குமுன் எழுதப்பட்ட சீவகசிந்தாமணியின் ஏட்டுச் சுவடியும் பரிசாக வழங்கப்பட்டன.

திரு. டி. எஸ். சீபால் வரவேற்புரை வழங்கினார். டாக்டர் துரை அரங்கனார், மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி, ம. பொ. சிவஞான கிராமணியார் ஆகியோர் சொற்பொழிவாற்றினர். மன்றத்தார்க்கு நன்றி கூறும் முகத்தான் திரு. மீனாட்சிசுந்தரனார் பேசுகையில் தமிழர் அனைவரும் தம் மொழியைப் போற்றி வளர்க்கத் தம்மாலானவற்றை யெல்லாம் செய்தலைத் தம் கடமையாகக் கொள்ளவேண்டுமென்று கூறினார்.

அடுத்துத் திரு. கமில் சுவெலபில் ஆங்கிலத்தில் சிறிது பேசினார். அங்ஙனம் பேசியகாலே, தாம் பல மொழிகளைப் பயின்றிருப்பதாகவும், தமிழ்மொழி மிகச்சிறந்த மொழியென்றும், தமிழர்கள் தாய்மொழியிடம் எத்துணை அன்போடும் பற்றோடும் இருக்கிறார்களோ அத்துணை அன்பும் பற்றும் தானும் கொண்டிருப்பதாகவும், தமிழை உலகெங்கும் பரவும் வகை காண விழைவதாகவும் கூறினார்.

குறிப்பு: தமிழ்ப் பேராசிரியர் திரு. தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை அவர்கட்கும், செக்நாட்டுத் தமிழறிஞர் திரு. கமில் சுவெலபில் அவர்கட்கும் நமது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

(௩) தமிழின் மாண்பு பற்றி திரு. கோபால ரெட்டியார் கருத்து

கடந்த 2-3-58-இல் ஐதராபாத்தில் பாரதி சங்கத்தார் நூல்நிலைய மொன்றை ஆந்திர நாட்டு நிதி அமைச்சர் திரு. பி. கோபால ரெட்டி அவர்கள் திறந்து வைத்துப் பேசியபோது,

“இச்சங்கத்தின் பொறுப்பாளர்கள் நூல்நிலையத்தில் நிறையத் தமிழ் இலக்கியங்களை வைக்கவேண்டும். தமிழ் மிக வளமான மொழி. கிறித்தவ ஆண்டுகட்கு முற்பட்ட பழைமையுடையது. மேலும் கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் அது மறுமலர்ச்சிபெற்று வளர்ந்துள்ளது. தற்காலத் தமிழ் உரைநடையில் ஒரு புதுமையும் புத்துணர்ச்சியும் காணப்படுகிறது. மிகப் புதிய தத்துவங்களையெல்லாம் தற்காலத் தமிழில் வெளியிடக்கூடும். அந்த அளவுக்குத் தமிழின் வளர்ச்சியும் உயிர்த்தன்மையும் நாளுக்கு நாள் பெருகி வருகின்றது” என்று கூறியுள்ளார்.

குறிப்பு: அமைச்சரவர்கள் ஆந்திரராயினும் தமிழின் மாண்பினை அறிந்து கூறியிருப்பது பாராட்டற்குரியது. ஆந்திர நாட்டிலுள்ள தமிழர்கள் தமிழின் மாண்பை மேலும் பெருக்க அமைச்சரவர்களின் கருத்துரை பயன்படுவதாக.

(௪) அமைச்சர் அபுல்கலாம் ஆசாத் மறைவு

இந்திய மைய அரசாங்கக் கல்வி அமைச்சர் திரு. மவுலானா அபுல் கலாம் ஆசாத் அவர்கள் கடந்த 22-2-58 இரவு 2-10 மணிக்குத் தமது அறுபத்து ஒன்பதாம் அகவையில் காலமானார்.

திரு. ஆசாத் அவர்கள் அரேபியாவில் பிறந்து வளர்ந்து கல்வி கற்றுப் பின் இந்தியாவில் குடியேறியவர். இவர் அரபு மொழியில் நல்ல புலமை பெற்றவர். பலமொழிப் புலமையும் பாங்குற எய்தியவர். முஸ்லீ மாக இருந்தபோதிலும் இந்துக்களிடம் வேற்றுமை பாராட்டாது வாழ்ந்தவர். சிறந்த பண்பாளர்; பொது நோக்குடையவர்; காந்தியடிகளின் கொள்கைகளில் பற்றுவைத்து ஒழுகியவர். நாட்டு விடுதலைக்காகப் பாடுபட்ட நல்லறிஞர். இத்தகையவரின் மறைவு நாட்டுக்கு ஈடுசெய்ய முடியாப் பெரும் இழப்பே ஆகும்.

அன்றொரு இழந்து வருந்தும் உற்றார் உறவினர், அரசியல் பணியாளர்கள், அமைச்சர் குழுவினர் ஆகியோருக்கு எமது ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

(௫) பேராசிரியர் உருத்ரபதி அவர்கள் மறைவு

மைசூர்ப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியர் உயர் திரு. எஸ். உருத்திரபதி எம். ஏ. அவர்கள் கடந்த 28-2-58-இல் பெங்களூரில் இறையடி சேர்ந்தார்கள் என்ற செய்திகேட்டு நனிமிக வருந்துகிறோம். அன்றாடம் தமிழ்த்துறைக்குப் பேச்சாலும், நூலாலும், ஆற்றியிருக்கும் தொண்டு மிகப் பெரிது. அவர்கள் ஆவி இன்புறுமாக. பேராசிரியர் அவர்களை இழந்து வருந்தும் அவர்தம் குடும்பத்தார்க்கும் உற்றார் உறவினர் நண்பர்கட்கும் எமது ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

மதிப்புரை

“திருக்குறள் இசைமலர்”

[இதன் ஆசிரியர் திரு. பு. ஆ. முத்துகிருட்டிணன் அவர்கள். முத்தமிழ்ப்பண்ணை, புதுப்பாளையம் (வ. ஆ.) விலை ரூபா. 1.]

திருக்குறள் மிகவும் சிறந்த நூலென்பது உலகறிந்ததொன்று. அது செந்தமிழ்ப் பொதுமறையாம் சீர்மையுடையது. எல்லா நாட்டினரும் தத்தம் தாய்மொழிக்கண் மொழிபெயர்த்துக் கற்று நலம்பெற்று முன்னேற விழைகின்றனர். பல நாட்டவர் மொழிபெயர்த்து வருகின்றனர். அத் தமிழ்த் திருமறைப் பாட்டிற்கு இயல்பாக அமைந்துள்ள இசை பாலொக்கும். அவற்றுடன் தேன் கலந்து நானிலத்தாரையும் இனிப்பிக்கும் எழின்முறையில் அமைந்தது இந் நூலாகும். இஃது எல்லா இசையரங்குகளிலும் இசைவாணர்களால் பொன்னேபோற் போற்றிப் புகழ்ந்து பாடற்குரியது.

நூலாசிரியன் பேருழைப்பு இந் நூலின்கண் யாண்டும் மிளர்கின்றது. அறத்துப்பால் முற்றும் இதன்கண் அமைந்துள்ளது. பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு உருக்களிலும் திருக்குறள் ஒவ்வொன்றும் எவ்வகை மாற்றமுமின்றிப் பட்டாங்காக அமைக்கப்பட்டு அரும்பெருங் காட்சியளிக்கின்றது. எளிய இனிய நடை, நூல் முழுவதும் திருக்குறளுக்குப் பொருந்தும் விளக்கவுரை தரும்பான்மையில் விளங்குகின்றது. ஆசிரியர், மாணவர், பெருமக்கள் யாவர்களும் இதனை வாங்கியும் வாங்குவித்துக் கற்றும் கற்பித்தும் பெரும்பயன் எய்துவார்களாக.

இந்நூல் ஆசிரியரவர்களை எஞ்சிய பால்களுக்கும் விரைவில் ‘இசைமலர்’ வரைந்து வெளியிடுமாறு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தல் நம்மகீரூர் அருங்கடனாகும். ஆசிரியரவர்கள் புத்தம் புதிய முறையில் வெற்றி பெற்றுள்ளார்கள். நாட்டுக்கும், மொழிக்கும், நன்னெறிக்கும் காலத்துக்கேற்ற புதுப்பணி குயிற்றி நலம்புரிந்துள்ள ஆசிரியர்க்கு நம் வாழ்த்து நாளும் உரியவாகுக.

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்

கழகத்திற்காக, சென்னை 2-140, பிராட்டவே,

அப்பர் அச்சகத்தில், திரு. வ. சுப்பையா அவர்களால்

அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றது. ஆசிரியர் : வ. சுப்பையா.

**Statement about ownership and other particulars about
the journal —Senthamil Selvi—as required by rule 8 of
the Registration of News - papers
(Central) Rules, 1956.**

FORM IV

1.	Place of publication	1/140, Broadway, Madras-1.
2.	Periodicity of its publications	Monthly
3.	Printer's name	Appar Achakam
	Nationality	
	Address	2/140, Broadway, Madras-1.
4.	Publisher's Name	The South India Saiva Sidhanta Works Publishing Society, Tinnevely, Ltd.,
	Nationality	
	Address	1/140, Broadway, Madras-1.
5.	Editor's Name	Sri. V. Subbiah Pillai
	Nationality	Indian.
	Address	1/140, Broadway, Madras-1.
6. Names and addresses of individuals who own the news paper and partners or shareholders holding more than one percent of the total capital.		
1.	Sri. P. Muthukaruppa Pillai, Thamaraikulam, (Kanyakumari Dist.)	4. Sri. V. Subbiah Pillai, 6, Coral Merchant Street, Madras-1.
2.	Sri. T. S. Ramalingam Pillai, M. A., B. L., Sub Judge, Tiruchirappalli.	5. Srimathi S. Mangayarkarasi Ammal, 6, Coral Merchant Street, Madras-1.
3.	Sri. T. Vairamuthu, ,, T. Thirunavukarasu (Minors)	6. Sri. R. M. S. Gopalakrishna Pillai, Land Lord, Sathankulam, (Tirunelveli Dist.)
by Guardian :		
	Sri. V. Subbiah Pillai, 6, Coral Merchant Street, Madras-1.	

7. Sri. M. K. Sivagaminatha Pillai, Fourth Floor, Broche Buildings, Princess Street, Bombay-2.	13. Sri. RM.K.RM. Ramaswamy Chettiar, Thittai, (Tanjore Dist.)
8. Sri. N. S. Sundaram, Bar-at-Law, 134, South Raja Street, Tuticorin, (Tirunelveli Dist.)	14. Messrs. V. D. Nagappa Chettiar and N. Meenakshi Atchi Valampuri, (Trichy Dist.)
9. Sri. M. Kasiviswanathan Chettiar, Banker, Paganeri.	15. Sri. S. CT. Chidambaram Chettiar, Valampuri, (Trichy Dist.)
10. Srimathi. K. Lakshmi Achi, w/o Sri. M. Kasiviswanathan Chettiar, Paganeri, (Ramnad Dist.)	16. Srimathi Valliammai Achi, W/o Sri. Kannappa Chettiar, Nattarasankottai, (Ramnad Dist.)
11. Sri. PR.AL.M.N. Narayanan Chettiar, Land Lord, Paganeri, (Ramnad Dist.)	17. Sri. T. S. Viswanatha Pillai, Dr. Muniappa Road, Kilpauk, Madras-10.
12. K.V. AL. RM. Ramanathan Chettiar, Correspondent and Trustee, Dr. Alagappa Chettiar Endowments Trust, Karaikudi, (Ramnad Dist.)	18. Sri. C. M. Ramachandran Chettiar, B.A., B.L., Advocate, Ramanathapuram, Coimbatore.
	19. Sri. T. S. Jambulingam Chettiar, Tirupur House, Coimbatore.

I, V. Subbiah Pillai, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.